

Η ΕΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 2
ΙΔΡΥΤΗΣ Δ. ΒΡΑΝΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΜΑΪΟΥ 1916
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

“Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ,”

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1904

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'— ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 21Α

ΤΗΛΕΦ. 1016

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ 16 ΣΕΛΙΔΑΣ

ΜΕΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΙΣΕΛΙΔΟΥ ΔΕΚΑΕΠΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ

Εσωτερ. - Ρουμανίας έτησία Δρ. 20
Εξωτερικού " 22
Εξωτερικού " 10

Εξάμηνιο εις τὸ ἥμισυ. — Προσληροῦται ἀνεὺ ἐξαφίσεως Πᾶσα ἐν γένει ἐπιστολή καὶ πᾶν ἔμβλημα δέον νὰ ἀπευθύνεται ὀρθῶς: Κόριον Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΝ, Διευθυντὴν Ἰδιοκτῆτην «Εἰκονογραφημένης» Ὁδοῦ Λεκά 21Α Ἀθῆνας.

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ κυριώτερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν Κυβέρνησιν, ἄλλὰ καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινού, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου. Ἀπὸ ἐβδομάδος καὶ πλέον διεξάγονται καθ' ἑκάστην συνεννοήσεις καὶ λαμβάνουν χώραν μακρὰ συσκέψεις μεταξύ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν διοικούντων τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς συμβάσεως, ἣ ὁποία θὰ δώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους περὶ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο μάλιστα ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἐπιγενοῦσας δαπάνας. Αἱ τελευταῖαι πληροφοροῖαι βεβαιοῦν ὅτι ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως εἶνε ζήτημα ὀλιγίστων ἡμερῶν πλέον.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται ἐξοικονομῆσις προσωρινῶν τῶν ἐπιγενομένων ἀναγκῶν, χωρὶς νὰ λύεται ὅμως καὶ τὸ μεγάλο οἰκονομικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον πάντοτε προβάλλει ὡς φάσμα ἀπειλητικόν. Τὸ δάνειον τῶν ἑκατῶν ἑκατομμυρίων τῆς Τραπεζῆς προόριστα εἰς τὴν καταποδὴ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τὰς κολοσιαιᾶς δαπάνας τῆς ἐπιστρατεύσεως. Μεθ' ὃ καὶ πάλιν ἡ Σφίγγς τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος θὰ προβάλλῃ εἰς τὸ μέσον χωρὶς νὰ ὑποφώσκῃ, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, οὐδεμίαν ἀκτὴν ἐλπίδος, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἐξευρεθῇ μία λύσις.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ὁ περὶ τὸ φρουριακὸν συγκρότημα τοῦ Βερντέν ἄγών, ὅστις εἶχε περιέλθει ἐπὶ τινι χρόνῳ εἰς στασιμότητα, ἐπανελήφθη καὶ πάλιν τὰς ἡμέρας αὐτὰς μετὰ ζωηρότητος. Αἱ Γερμανικαὶ δυνάμεις, αἱ συγκεντρωμέναι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, δι' ἀπεγνωσμένων καὶ λυσσαλέων ἐπιθέσεων προσπαθοῦν νὰ καταλάβουν τὸ ἕψωμα 304 καὶ τὰ περὶ αὐτὸ ὄχυρά καὶ ἐπίκαιρα σημεῖα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν ἐξασθενοῦν σημαντικῶς τὴν ἀμύναν τοῦ κυρίου φρου-

ριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Βερντέν καὶ αἰσιοῦν πλεονεκτικὴν τὴν θέσιν τῶν Γερμανῶν. Ἦδη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀνηγγέθη ἡ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατάληψις τῶν κλιτύων τοῦ ὄχυροῦ ἕψωματος 304. Ἡ εἰδήσις διεψεύσθη βραδύτερον, ἄλλ' ὁ ἄγὼν ἐξακολουθεῖ σφοδρότατος, δὲν εἶνε δὲ θίβανον τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἔχῃ καταληφθῇ μέρῃ τοῦ ἕψωματος ἢ ὀλόκληρον τοῦτο. Ἀλλὰ μίαν ἐπιτυχημένην ἐπιτυχίαν τῶν Γερμανῶν μέλλ' νὰ ἔχῃ ἐπιδρασίαν τινὰ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον ἐλπίδας περὶ προσεχοῦς τερματισμοῦ τοῦ πολέμου. Εἶναι πολὺ ἀμφίβολον τοῦτο. Καθὰ ἐκ τῶν μέχριδεγεγονότων ἐξάγεται, καὶ σημαντικώτερα * μεγαλειότερα ἐκτάσεως ἀκόμη νίκης τῶν Γερμανικῶν ὄλων εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον, ἐπισφραγισμένην τῆς ὀλοσχεροῦς κατάληψεως τοῦ Βερντέν ὑπ' αὐτῶν, δὲν θὰ ἐξήσκει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς εἰρήνης. Ὁ δὲ ἄγὼν αὐτὸς τοῦ δυτικοῦ μετώπου θὰ λήξῃ ἐκ τῆς κατάληψεως τοῦ Γαλλικοῦ φρουριακοῦ συγκροτήματος. Οἱ Γερμανοὶ βεβαιοῦν, ὅτι ἡ ἐπίθεσις εἰς τὸ Βντέν ἔχει ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξασθένειν τοῦ ἠθικοῦ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, τοῦ ἰλλικοῦ κοινού καὶ τῶν συμμάχων ἐν γένει διὰ σειρᾶς ἐπιτυχιῶν. Ἀλλ' οἱ Γάλλοι καὶ μετ' αὐτῶν οἱ σύμμαχοι διαδηλοῦν καθ' ἑκάστην, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο ὄν Γερμανῶν οὐδεμίαν ἐπίδρασιν θὰ ἔχῃ ἐφ' ὅσον τὸ ἠθικὸν τῶν συμμάχων παραμένῃ ἀλόγητον. Οἱ Γερμανοὶ, κατὰ τὴν συμμάχους, τὸ μόνον ὄπερ ἐπέλεσαν μέχρι τοῦδε εἶναι νὰ ἐξαντλήσουν τὰς δυνεῖς αὐτῶν διὰ κολοσιαιῶν ἀπωλειῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν, ὅτι διὰ τῆς κατάληψεως τοῦ Βερντέν τερματίζεται ὁ ἄγὼν τοῦ δυτικοῦ μετώπου, πάλιν οὐδεμίαν ἐλπίδα προβάλλει περὶ προσεχοῦς εἰρήνης. Οἱ Ρῶσοι εἰν ἀληθῆς ὅτι ἔχουν σταματήσει εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ ἐπιχειρήσεις τῶν. Ἀλλ' οὐδὲν μᾶς βεβαιοῖ ὅτι ἐπιχειρήσεις αὐταὶ καὶ οὐδὲν ὑπάρχει ὁποῖον νὰ μᾶς πείθῃ, ὅτι οἱ Ρῶσοι κατόπιν δὲ συνεχῶν νικῶν διὰ τῆς κατάληψεως τῆς Ἐρζεραὶ καὶ τῆς Τραπεζούντος μετὰ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν δὲν ἀναπαύονται, ἠδη προετοιμαζόμενοι νέον λυσσαλέον ἄγωνα. Πλὴν τούτου δὲ ὑπάρχει καὶ τὸ μέτωπον τῆς Βαλκανικῆς, καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ βεβαίωσις ὄν συμμάχων ὅτι θὰ πολεμήσουν μέχρι τῆς τελευτικῆς νίκης. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον οὔτε νὰ ὑπερισχύουσιν ἢν ἀντιπάλων τῶν κατώρθωσαν καὶ ἐφ' ὅσον τὸσάλλα ἀκολουθοῦντα ζητήματα ὑπάρχουν, εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι διὰ μεμονωμένων ἐπιτυχιῶν εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον τὸνοῦνται αἱ περὶ προσεχοῦς εἰρήνης ἐλπίδες;

Ο ΘΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Ἡ ἐντύπωσις, ἡ ροξενθηεῖσα ἐκ τοῦ πρώτου φύλλονος, ὑπῆρξεν ἄνωγα πάσης προσδοκίας. Εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς καταφθάνουν ὄρεται ἐπιστολῶν καθ' ἑκάστην, μαρτυροῦσαι περιτρώνα τὸ γεγονός τῆς ἐπιτυχίας ἣν ἔσχον ἐν τῇ ἐβδομαδιαίᾳ ἐξέσει τῆς «Εἰκονογραφημένης». Τοῦτο μᾶς δίδει ὄλον τὸ ἄρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ προχωρήσωμεν θαρραλέοι πρὸς τὰ πρόσω διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, πρὸς ὁποβλέπομεν.

ΑΓΓΛΙΑ - ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

(ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΙΣ)

Χωρὶς νὰ θελήσωμεν νὰ μειώσωμεν τὸ ποσὸν τῆς εὐγνωμοσύνης, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἡ πατρις ἡμῶν πρὸς τὰς Προστάτας Δυνάμεις, νομίζομεν ὅτι εἰς τοιαύτην κρισιμοτάτην στιγμὴν, καθ' ἣν πρόκειται αὐτόχρονα περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μία ἱστορικὴ ἀνασκόπησις θὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἀπὸ πολλὰς πλάνας. Μία μεγάλη πλάνη ἐπικρατοῦσα εἶναι ὁ φιλελληνισμὸς καὶ ἡ εὐλακρῖνεια τῆς Ἀγγλίας. Δὲν θέλωμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ὑπεστήριξε ποτὲ τὰ δίκαια τῆς πατρίδος μᾶς. Ἀλλὰ τοῦτο συνέβη τότε μόνον, ὅταν τὸ συνέβουλευσεν ἡ ἐξηγητήρισις τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων, ἐνφ' τούναντιον συχνώτατα τὸ Ἀγγλικὸν συμφέρον ὑψηλότερον εἰς τὴν γηραιάν Ἀλβιῶνα ἀγριωτάτην ἀνθελληνικὴν πολιτικὴν, ἢν μὴ εἰπώμεν μισελληνικὴν.

Ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου πόλισις τῆς Ἑλληνισμοῦ τῆς Παργας ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὸν ὄμιον τύραννον τῶν Ἰωαννίνων, τὸν Ἀλῆ-Πασᾶν, χαρακτηρίζει τὸν φιλελληνισμὸν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἤρξατο ἐτοιμαζομένη πρὸς διάρρηξιν τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας.

Ἡ Πάργα ἀνίκουσα ἀνέκαθεν εἰς τὰς Ἑνετικὰς κτήσεις τῆς Ἑπτανήσου περιήλθε ὡς τοιαύτη εἰς τοὺς Γάλλους διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Τίλου τῷ 1800, ἀλλὰ διὰ τῆς συνθήκης τῆς 5 Μαΐου 1815 ἐν Παρισίοις μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ἐνομοιοκρήθη ἡ Ἀγγλικὴ κατοχὴ ἐπὶ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, ἦτοι Πάργας, Πρεβέζης καὶ Βονίτης. Ἡ ἀδηφάγος ὄμιος ὄρεξις τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ δὲν ἔπαυσε νὰ ποθῇ τὴν Πάργαν τὸ μὲν ἔνεκα τῶν ἀραιφινῶς Ἑλληνικῶν αἰσθημάτων τῶν κατοικῶν καὶ τὸ δὲ ἔνεκα τοῦ Πλοῦτου τῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ αἰμοβόρου Ἀλῆ ἐπέφρωτο δυστυχῶς νὰ ἐπιτύχῃ χάρις εἰς τὴν ἀγυρόντων φίλιαν τοῦ μετὰ τοῦ Μαΐτανδ καὶ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1817 ὑπεγράφετο ἐν Κονσταντινουπόλει σύμβασις δι' ἧς ἡ Ἀγγλία ἐξεχώρει τὴν Πάργαν εἰς τὴν Τουρκίαν! Τὰς λεπτομερείας τῆς ἀπελασίας τῶν ἀτυχῶν Παργίων ὄλοι γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας ἀλλὰ τὴν ἀπάντησιν ἧτις ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοστοῦ εἰς τὴν εἰδήσιν τοῦ ἀναβρασμοῦ τῶν κατοικῶν τῆς πολυμήνης πόλεως, ἦν τοῦ ἔφερον ὁ Ἐβελτὸς ἀξιοματικὸς δὲ Μπασσέ, πολλοὶ ὄλοι γνωρίζουν. «Νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ μερὶς τῶν κατοικῶν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν τῆς χάριτι τῆς ἀξιοπρεπειᾶς καὶ τοῦ γοήτρου τῆς!»

Οἱ δυστυχεῖς πατριῶται οἱ πολοῦμενοι ὡς ἀνδράποδα ἐθεωρήθησαν κακοποιοὶ!

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον, ἡ πόλισις τῆς Ἑλληνικῆς Πάργας ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν αἰμοχαρῆ τύραννον, ἀλλὰ ἐπέφρωτο καὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν κτημάτων τῶν ἐκπαρτιζομένων κατοικῶν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀλῆ νὰ εἶναι δικαιότερα τῆς Ἀγγλικῆς. Καὶ ἐνφ' ὅ τῶν ὀρεξίμων ἐξετίμησαν τὴν μὲν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας εἰς 10 ἑκατομμύρια, τὴν δὲ γεωργικὴν εἰς 200.000 λίρας, ὁ Ἀγγλὸς Ἀρμοστής Μαΐτανδ περιώρισεν τὴν ὄλην ἀξίαν εἰς 150.000 λίρας δηλώσας ὅτι «ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ πληρώσῃ τὰς ἀποζημιώσεις μετὰ τὸ πέρασ τῆς μεταναστεύσεως καὶ χωρὶς νὰ καταβάλλῃ τὰ ἔξοδα τῆς μεταναστεύσεως εἰς τοὺς κατοίκους». Σημειωτέον ὅτι τὴν εἰσοδὸν τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων ὑπεστήριξαν κατὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν μήπω ἀναχωρησάντων κατοικῶν, οἱ φιλελεύθεροι Ἀγγλοὶ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς τῆς Πάργας! Ἡ τοιαύτη πρωτοφανὴς εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν πώλησις ἐλευθέρων ἢ τοῦλάχιστον τελούντων ὑπὸ Χριστιανικὴν προστασίαν πολιτῶν εἰς Τούρκους καὶ μάλιστα εἰς τὴν θρηϊώδη σωρατὴν τῶν Ἰωαννίνων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ κινήσῃ τὴν ἀγανάκτησιν ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις εἰς ἐπερωτήσεις ἀκουσθείσας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ τῶν Λόρδων, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐκχώρησις τῆς Πάργας ἐγένετο διὰ Πολιτικῶν λόγους καὶ ἐν προνοίᾳ τοῦ μελλόντος. Προφανῶς ἡ Ἀγγλία πώλησεν τὴν Πάργαν ἔσχε σπουδαία ἀνταλλάγματα ἐκ μέρους τῆς Πύλης καὶ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ.

Ὁ δὲ Βαλμῖν εἰς τὰς «Μελέτας περὶ τῆς συγχρόνου ἱστορίας» λέγει ὅτι ἡ πόλισις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μάλλον ἀξιοθρηνητὴν πράξιν τῆς συγχρόνου πολιτικῆς προομιώσεως τῆν αἰσχρὰν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Ὁ δὲ Ἐβελτὸς Μπασσέ ἐδημοσίωσεν φυλλάδιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξέφρασε τὸν ἀποτροπιασμὸν τοῦ διὰ τὴν πράξιν καὶ κατέδειξε τὴν ἐνοχλὴν τὸν Μαΐτανδ εἰς τὰς συνενοήσεις μετὰ τὸν Ἀλῆν.

Ἄς σημειώσωμεν δὲ ἐν τέλει ὅτι οὐδεὶς ἱστορικὸς ἀναφέρει ἂν κατεβλήθη ἡ ἀποζημιώσις εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκπατρι-

σθέντας ἢ δοθεῖσα εἰς τὸν Μαΐτανδ ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ, ὅστις τὴν εἰσέπραξε διὰ καταναγκαστικοῦ ἔρανον τῶν Χριστιανῶν τῆς δικαιοδοσίας του.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς πρὸς ἐν τμήμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Εἰς ἐπόμενα δὲ ἄρθρα μᾶς θὰ ἴδωμεν σειρὰ ὄλην ἐχθρικωτάτων ἐκδηλώσεων τῆς ἐπισήμου Ἀγγλίας κατὰ τοῦ ἐν ἐπαναστάσει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, Ἑλληνισμοῦ.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ Ἀστυνομία ἐξέδωκε μίαν διαταγὴν ἀπαγορεύσαν εἰς τὰ καταστήματα, τὰ ἐπιτελοῦντα μηχανικὴν ἐργασίαν, ἣ ὁποία προξενεῖ κρότον, νὰ ἐργάζονται τὴν ὄλην τὴν καλοκαίρι τὸ μεσημέρι, διότι ταράσσουσι τὰ νεύρα τῶν κοιμωμένων συμπολιτῶν. Ἀρὰ αὐτὰ τὰ νεύρα τέλος πάντων! Ὑποφέρουν τὴν λειψυδίαν, τὴν σκόνην, τὴν ζέσθην, τὰς φωνὰς τῶν πωλητῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς φωνὰς τῆς συζύγου, τῶν παιδιῶν τῶν ὑπαιθρίων καναδόρων καὶ τοῦ πιάνου τῆς γειτονοσοῦλας. Τὸ πρᾶγμα πιστοποιεῖται καὶ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν, ἣ ὁποία φροντίζει νὰ περιορίσῃ τοὺς κτύπους τῶν καζανῶν καὶ τῶν τενεκέδων ἀλλὰ ἄφισε ὄλα τὰ ἄλλα ἐλεύθερα.

Ζέσθη, ζέσθη, ζέσθη. Ἐπὶ ἠθήμεν κυριολεκτικῶς τὴν λήσαν ἐβδομάδα σὰν μέσα σὲ φούρνον. Ὁ χροσὸς Φοῖβος τὸν ὁποῖον ἐξέμνησαν ὄλοι οἱ ποιηταὶ μᾶς ἔλυσεν, ὅπως τὰ χιόνια εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου καὶ μᾶς ξερόφησεν ὅπως οἱ φούρναροι τὰ τσορῆκια. Καὶ αὐτὸ γίνεται σὲ ἐποχὴν ποῦ δὲν ἔχομεν νερὸ ἀλλ' οὔτε καὶ αἰσθηθεῖς διότι εἶναι εἴχαμεν θὰ εἴχαμεν καὶ βροῦσες καὶ ὑδραγωγεία, ἀλλὰ καὶ τράφιμα, τὰ ὁποῖα τώρα δὲν ἔχομεν, διότι ἐτοὶ θέλουσι οἱ ἔμποροι.

Νερὸ, νεράκι, νερακῶν καὶ καζόμεν σὰν βατράχοι εἰς ἐποχὴν ἀνομβρίας ἀλλ' εἰς μάτην διότι οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν ἔρχεται Ἡμεῖς δὲν φωνάζομεν ὁ Δῆμος κομᾶται καὶ οἱ λαχταροῦντες μία σταγόνα δροσιτικῆν καὶ λαμπροποῦσαν ὑψόνουσαν ἰκεντικὰ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανόν. Συμπολίτης διψῶν καὶ μὴ ἔχων εἰς τὸ σπῆτι του οὔτε δράμην νεροῦ πόσιμον ἐσηκώθη λυσαλέως τὴν νύκτα καὶ ἐβύθισε τὰ φλεγόμενα χεῖλι του καὶ ἠπλώσε τὴν καιομένην γλώσσαν του μέσα εἰς τὴν κανάταν τοῦ λαβομένου. Καὶ ἄλλος καταληφθεὶς ὑπὸ μανίας εἰς τὴν θέαν τῆς θαλάσσης ἐνφ' περιπατοῦσεν εἰς τὴν Φαληρικὴν ἀκτὴν ἐβυθίσθη μετὰ τὸ ροῦχα μέσα εἰς τὸ νερὸ καὶ ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δροσίσῃ τὸν φάρυγγα τοῦ ἐσωτερικῶς ἐδρόσειεν τὰ μέλη του ἐξωτερικῶς. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Δημοκρατία ὑπνώτει, ἀλλὰ καὶ διατὶ νὰ μὴ ὑπνώτει ἀφοῦ ὁ κ. Μπενάκης ἔχει νεράκι ὄχι μόνον διὰ νὰ πίνῃ ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καταβρέχῃ τὸν κηπὸν του καὶ νὰ πλένῃ τὸ αὐτοκίνητόν του;

Ἀκόμη μὴ ὄραία ἰδέα κουργασθεῖσα μαζί με τόσες ἄλλες ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν στενοκεφαλὴν καὶ τὴν περιορισμένην ἀντίληψιν. Οἱ διοργανώσαντες τὴν προχθεσινὴν ἐορτὴν τοῦ Σταδίου ἐθεώρησαν καθήκον τους νὰ μὴ καινοτομήσουν εἰς τίποτε νὰ μὴ φύγουν οὔτε ἓνα ἑκατοστόμετρον ἔξω ἀπὸ τὴν μονχλιασμένην γραμμὴν τῶν τύπων, νὰ μὴ παρουσιάσουν τίποτε τὸ νέον, ἀξίον ἐπαίνου, χειροκροτήματος, συγχαρητηρίων. Ἐκαμαν ὅτι μπόρεσαν διὰ ν' ἀντιγράψουν τὸ πατροπαράδοτον σύστημα τὸ ὁποῖον εἶνε μόνον διὰ νὰ ἀνήγῃ εἰς τὰς καλῆνδας πλέον. Καὶ παρουσιάσαν κάτι, ποῦ ἔάν τὸ παρουσιάσαν με νεωτερικὴν φόρμαν καὶ με νεωτερικῶς ἀντιλήψεις, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ δημιοῦργησε τὴν ἐορτὴν θὰ ἔκαμαν κάτι ποῦ θὰ ἄφινεν ἐποχὴν.

Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε λόγος διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Σταδίου ἀναφέρομεν καὶ κάτι ποῦ ἔκαμε ἐξαιρετικὴν ἀλλὰ ὄχι καὶ καλὴν ἐντύπωσιν. Πρὸς τί ἡ τόση στρατοκρατία καὶ ἀστυφυλακοκρατία; Διὰ νὰ περιορισθῇ ὁ κόσμος νὰ σωρῆ ἔμπρός εἰς τὸ Σταδίον, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ τρώῃ κοντακίως καὶ σπορῶματα καὶ βρισθεῖς ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας; Ὀλίγα μέτρα σχοινιοῦ καὶ δέκα χωροφύλακες ἀρκοῦσαν καὶ ὑπεραρκούσαν. Ἡ κινητοποίησης ὄλης ἐκεῖνης τῆς στρατιωτικῆς καὶ Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως ἦτο ἐντελὸς περὶ τὴν καὶ ἀνάρμοστος καὶ μᾶς παρουσιάσαν εἰς τὰ μάτια τοῦ ξένου κόσμου ποῦ παρευρέθη ἀπολιτίστους, ἀγρίους, Κάφρους Ὀττενιότους.

Χρονικά της Μόδας.

Το μάτι μας συνηθίζει σιγά σιγά εις τὸ κοκτεϊκό παρουσιαστικὸ τῶν φαρδιῶν φουστάνιων, ποῦ μοιάζουν οὐκ φουστάνελλα καὶ με κάποιαν ἐπιφύλαξιν ὁμολογοῦμεν «χαριτωμένες» τὰς πτυχὰς καὶ τὰ βάρη ἐνὸς φουστάνιου, ποῦ θυμίζει κρινολίνο. Καὶ ὅμως ἐγένετο παραδεκτὴ εἰς τὸ λεξικὸν τῆς μόδας μας ἡ τρομερὰ αὐτὴ λέξις, τὸ κρινολίνο, καὶ τὰ κορίτσια τῶν καταστημάτων, ποῦ πηγαίνομε νὰ φρονίσωμεν ὅταν μᾶς παρουσιάζουν τὰ νέα μὸδελα, ἄξια νὰ ὀλιγοστεύσουν τὰς ἐπιφυλάξεις μας, μᾶς προτείνουν νὰ ἐκλέξωμεν φουστάνι μὸδελο «ἀλλὰ κρινολίν». «Ἄλλὰ κρινολίν» εἶνε μία φράσις ποῦ δίδει κάποια συσχέτισι μετὰ τοῦ ἀπαισίου ἐκείνου φορέματος ποῦ ὑπονοεῖ καὶ τὸ ὅποιον ὅμως δὲν ἔχει καμμία σχεδὸν ἄλλη σχέσιν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παρατομητὴν αὐτὴν, με τὴν χαριτωμένην πραγματικὰ σημερινὴν κοτὴν φουστάν. Ἡ εὐγραμμία τοῦ σώματος, ἐνῶ μέσα εἰς τὸ κρινολίνο ἐγάνετο, με τὴν σημερινὴν φουστάν παρουσιάζεται με ὅλην τὴν χάριν τῆς. Ἐἶνε χαριτωμένη καθ' ὅλα ἡ νέα μόδα καὶ ὡς σύνολον καὶ ὡς λεπτομέρεια. Αὐτὸ μπορούμε νὰ τὸ βεβαιώσωμεν ἀπὸ τῶν ἐνθουσιασμοῦν γι' αὐτὴν τῶν ἀνδρῶν. LA MONDAINE

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ ΔΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ. — Ἄπο φάσμα λευκὸ γαυριζομένο με χειροκνητήματα πράσινα, ἀμικρὸ ἢ σερῖ.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ ΕΞΟΔΟΥ. — Τὸ κορσὸς ἀπὸ ἐταμιν ντὲ σουά. Ἡ φούστα κατασκευάζεται πολὺ φαρδία καὶ γαυρίζεται με φαρδιά πλὴ ἀπὸ ταριά. Χρησιμοποιεῖτε φάσμα μαύρου ἢ μαρέν.

Τὰ μαλλιά καὶ ὁ χαρακτήρ.

Τὰ μακρὰ, ἴσια, ξανθὰ καὶ λεπτὰ μαλλιά φανεροῦν δειλίαν καὶ ἑλλειψιν χαρακτήρος. Τὰ κοντὰ καὶ σκληρὰ μαλλιά τόλμη καὶ δύναμιν. Πικρὰ μαλλιά φανεροῦν ὀλίγην ἀντίληψιν, φρίκην, θυμῶδη. Ὅταν τὰ μαλλιά κατέχωνται μέχρι τοῦ μετώπου καὶ τῶν μηνίγγων φανεροῦν ἀλαζονείαν καὶ εὐπιστίαν. Καλλοχτενισμένα καὶ ὀρθὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου μαλλιά προδίδουν τάσεις καλλιτεχνικά. Μαύρα μαλλιά δεικνύουν ἐνεργητικὴ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὴν ὑποχρωστικότητα. Κόκκινα μαλλιά, τὴν ἀισχύτητα καὶ τὴν κακογλωσσίαν. «Κάλπη τριχῶν» ὅπως λέγει θαυμάσια ὁ λαός.

Κατὰ τοῦ ἰδρώτος.

Φάρμακον λυσιτελέστατον κατὰ τῆς ὑπεριδρώσεως τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν εἶναι τὸ ἐπόμενον. Μετὰ προσηγομένην πλῆσιν δι' ὕδατος καρποφύλλων ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαλύομεν ὀλίγον βόρακα, κάμνομεν ἐντριβὴν διὰ τοῦ ἐξῆς μίγματος:

Tannin	2,0
Alcool à 60°	250,0
Κατόπιν δὲ ἐπιτάσσομεν τὴν ἐξῆς κόμην.	
Acide salicylique	1,0
Alun pulv.	1,0
Amidon	4,0
Oxyde de gine	3,0
Talc pulv.	25,0

Διὰ τοὺς κάλους.

Acide salicylique	1,0
Extr. alcool de cannabis indica	0,50 centigr.
Alcool à 90°	1,0
Ether à 62°	250 gr.
Collodion elastique	50 "

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Τὸ γλυκὸ τῆς ἐποχῆς.

Εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τοὺς δρόμους ἐπρόβαλαν δειλὰ δειλὰ ἢ φράουλες γεμάτες ἀπὸ μεθυστικὸ ἀρώμα, δροσερὲς καὶ εὐχυμες. Σὰς δίδομεν μίαν συνταγὴν πῶς νὰ κατασκευάζετε τὸ γλυκὸ με φράουλες ἀπλὴν καὶ πολὺ πρακτικὴν ἐπιτυγχάνουσαν δε. Καθαρίζομεν ἰοκᾶν φράουλες καὶ κοπανίζομεν μίαν ὀκτὴν ζάχαριν. Εἰς μίαν λεκάνην βάζομεν μίαν σειρὰ φράουλες καὶ ἓνα στρώμα ζάχαρι καὶ τὰ ἀφίνομεν μίαν νύκτα νὰ σφιζοῦν. Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὰ βάζομεν εἰς μίαν κασσαρόλαν, ζεπλένομεν τὴν λεκάνην με 75 δράμια νερό, ἐξαερίζομεν καὶ ἀφοῦ δέσουν τὰ κατεβάζομεν. Δοκιμάζομεν ἂν ἔδωσαν με μίαν σταγόνα ἀπὸ τὸ σιρόπι τους, ποῦ ρίπτομεν εἰς ἓνα πιάτο με νερό κρύο· ἂν στέρη ἢ σταγὼν ἀδιάλυτος, ἐχὼ δέση.

Ἡ πρόγνωση τοῦ καιροῦ.

Χωρὶς νὰ ἔχετε ἀξιώσεις μάντιως ἢ ἀστρονόμου, δύνασθε ἀσφαλῶς νὰ προμαντεύετε τὸν καιρὸν ἀνευ τῆς βοήθειας τοῦ βαρομέτρου, διὰ μίαν ἀπλουστάτην παρατηρήσεως.

Ἐξετάζετε τὸν καιρὸν ὁ ὁποῖος ἐπικρατεῖ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρατηρήσεως, ἐχόντες δε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ αὐτὸς καιρὸς ἐπανέρχεται ἀπαράλακτος μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας συνεχῶς ἐπὶ σειρὰν τεσσάρων ἢ πέντε ἑβδομάδων προλέγετε ἀσφαλῶς, καὶ ἀνευ δυσκολίας ὅτι ὁ Καζαμίας δὲν κατορθώνει. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τὴν μαντικὴν ἱκανότητα τῶν συμπελιτῶν μας, διότι ὁ Ἄττικὸς οὐρανὸς ἀνεκάθεν δὲν ἐπιτρέπει προγνωστικὰς ἀποπειράς με τὸν εὐμετάβολον χαρακτήρα ποῦ ἔχει.

Δικαστής. — Τί ἔχετε νὰ ἀπαντήσετε διὰ τὴν ἐναντίον σας κατηγορίαν τῆς γυναικὸς σας, ἐπὶ ἀδίκῃ ἐπιθέσει;

Κατηγορούμενος. — Καὶ ἐκείνη ὅμως, κύριε δικαστά, με εἶπε γαϊδούρι.

Δικαστής. — Τότε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς φυσικώτατα τῆς ἀπαντήσατε με κλωτσιές, ἔ;

* ΣΑΠΦΩ *

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ ἑορτὴ εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατὰ-κόρυφον, ἦταν ὡσὰν ἀποθέσις τῆς τρέλλας.

Τὸ ἀτελιὲ ἦ μᾶλλον ἢ σάλα, διότι δὲν εἰργάζετο κανεὶς τῶρα ἐκεῖ, ἐπιανε ὅλον τὸ μήκος τοῦ ξενοδοχείου καὶ δὲν παρουσίαζε παρὰ μίαν ἀπέραντον αἴθουσαν με ἀνοιχτὰ χρώματα, με στὸρ ἀπὸ γάζα, με κινέζικα παραβάν καὶ με πολύχρωμα γυναικῶ. Πελώρια μπουκέτα ἀπὸ κίτρινα τριαντάφυλλα, ἐστόλιζαν τὰ ψηλὰ τζάνια. Χίλια φαναράκια κινέζικα, Περσικὰ καὶ Γιαπωνέζικα, ἀλλὰ ἀπὸ χρωματιστὸ χαρτί, ποῦ ἐμοιαζαν σὰν φρούτα, ἄλλα σὰν βεντάγες, ἄλλα με σχήματα λουλουδιῶν, καὶ φειδιῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ φῶτα ὠχραιοῦσαν ἐμπρὸς εἰς τὸν πλούσιον ἠλεκτρικὸν φωτισμόν, ποῦ ἐσοκέπαζε ἀπαλὰ-ἀπαλὰ καὶ γλυκὰ, σὰν σεληνόφωσ, τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς ὤμους, ὄλην ἐκείνην τὴν φαντασμαγορίαν τῶν ὑφασμάτων, τῶν πτερῶν καὶ τῶν κορδελῶν, ποῦ ἀνεμίζοντο εἰς τὸν χορὸν καὶ ἐξαπλώνοντο ἐπάνω εἰς τὴν σκάλαν ποῦ ὠδηγοῦσαν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ πρώτου.

Ὁ νέος ἀπὸ τὴ θέσι του παρατηροῦσαν ὅλα αὐτὰ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πράσινα τροπικὰ φυλλώματα ποῦ ἀνεμινγνύοντο με τὴν λοιπὴ σκηνογραφίαν καὶ τὴν περιτριγυρίζαν καὶ σὰν μίαν ὀπτικὴ ἰλλουζιὸν προσέθεταν ἐπάνω εἰς τὴς τουαλλέτες τῶν κυριῶν ἓνα εἶδος φανταστικῆς γιρλάντας. Δι' αὐτὸν τὸ ἐνδιαφέρον ποῦ προήρχετο ἀπὸ τὸ θέαμα αὐτὸ ἐδιπλασιαζέτο ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι ποῦ ἐδοκίμαζεν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ κατόρθωνε νὰ μάθῃ ἀπὸ τὴν Αἰγυπτίαν του τὰ ὀνόματα, τὰ ὑπερένδοξα, τὰ γνωστότατα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐκρυπτον ἐκεῖ μέσα.

Αὐτὸς ἐδῶ με τὸ κοντὸ μαστίγιον ἦτο ὁ Ζαδέν, ἐνῶ ἐκείνος ἐκεῖ, λιγὰν παρακάτω, ἦτο ὁ γέρω Ἰσαμπά ποῦ ἔγινε μεγάλος ἀπὸ κέρδη τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ὁ μπάρα Κορὸ μειδιοῦσε κάτω ἀπὸ τὸν γείσον ἐνὸς κασκέτου ἀπομάγου. Τοῦ ἔδειξεν ἐπίσης καὶ τὸν ἑωμᾶν Κοντῆρ, τὸν Τζάντ, τὸν Σάμ.

Καὶ μερικὰ κοστοῦμια ἱστορικὰ καὶ σοβαρά. Ἐνας πρίγκηψ εὐγενῆς, ἐπὶ παραδείγματι, ἓνας Κάρολος Α' Φερόμενα ἀπὸ δύο καλλιτέχνας ζωγράφους, ἔδειχναν καθαρὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἀρχῶν ποῦ ἐπρέσβενεν ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δύο καλλιτέχνας. Οἱ νεοελθόντες ἦσαν σοβαροὶ καὶ ψυχροὶ, κᾶτι κεφάλια ἀνθρώπων τῆς Μπόρσας, τύποι ἰδιαιτέροι καὶ σκληροὶ, τύποι χωμένοι μέσα εἰς τὸ ἰδιαιτέρον ἐκείνου περιβάλλον ποῦ δημιουργεῖται, γύρω ἀπὸ τοὺς χρηματιστάς. Καὶ μερικοὶ ἀκόμη με ὕφος πῖδ ἄλγυκρο. Ἦσαν ἀκόμη καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκεῖ μέσα, ἀνθρώποι διαφόρων ἀρχῶν καὶ ἀνθρώποι ἀντιθέτων ἀντιλήψεων. Νὰ καὶ ὁ μηχανικὸς Δεσελάτ, μία Παριζιάνικη γνωστὴ φυσιογνωμία, καλλιτέχνης ἐδῶ καὶ δέκα δώδεκα χρόνια, πολὺ καλὸς καὶ πολὺ πλούσιος. Εἶχε τὸ ὕφος ἐκείνου τὸ περιφρονητικὸ ποῦ δίδει τὴν ἐντύπωσιν μίᾶς ζωῆς, ποῦ κατρακυλᾷ ἐπάνω εἰς τὰ ταξείδια, ζωῆς μελαγχολικῆς. Εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν μίᾶς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ταυρίδος εἰς Τεχεράνην. Καὶ κάθε χρόνον, ἔπειτα ἀπὸ δεκάμηνο κοπιαστικὴ ζωῆ, περασμένη κάτω ἀπὸ πρόχειρα τσαντήρια,

ζωῆ Ἰκνευριστικῆ, ποῦ περνᾷ ἓνας μηχανικὸς ἔπάνω εἰς τὴν ἐργασίαν σ' ἓνα ξηρὸ καὶ ξηρὸ τόπο, ἐρχότανε καὶ περνοῦσε λίγον καιρὸ ἡσυχίας καὶ γλεντιοῦ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον αὐτὸ τῆς ὁδοῦ Ρώμης, ποῦ ἦτο κατασκευασμένο ἐπάνω σὲ σχέδιο δικό του, ἐπιπλωμένο σὰν θειρινὸ ἀνάκτορο καὶ ὅπου συνηγνῶντο ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος καὶ κορίτσια φαιδρά. Ἐκεῖ ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ νὰ τοῦ δώσῃ μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες ὡς ἀπόσταγμα ὅτι ὠραῖον καὶ καλὸν ἔχει.

«Νὰ ὁ ποιητῆς σας...
— Ποῦ εἶναι;
— Ἐμπρὸς σας... με κοστοῦμι νεϊόπαντρον χωριάτη.

Ἐνέβηκε τὸ πρῶτο κάτωμα, εὐτυχῆς γιὰ τὸ βάρος ποῦ κρατοῦσε, ἐνῶ δύο βραχιόνες γυναικὸς καὶ δροσάτοι τοῦ ἐσφιγγαν τὸ λαμπρ.

Ὁ νεανίας δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ μίαν ἐλαφρὰν κραυγὴν. Αὐτὸς ὁ χονδρὸς με τὸ γελοῖο του κοστοῦμι ἦτο ὁ διάσημος ποιητῆς; Ἀλλὰ χωρὶς νὰ θέλῃ τοῦ ἤρχοντο εἰς τὴν μνήμην τὰ ἀπελεισμένα λόγια τοῦ «Βιβλίου τοῦ ἔρωτος».

Γιὰ νὰ ζωντανέψω τὸ ὑπερήφανο μάμαρο τοῦ κορμιοῦ σου
Ὁ Σαπφῶ, ἔχω δώσει ὅλο τὸ αἷμα ποῦ τρέχει μέσ' στίς φλέβες μου...

Αὐτὰ τὰ λόγια σὰν νὰ τὴν ἄγγιξαν βαθεῖα, τὴν ἐκάναν ἀπότομα νὰ στρέψῃ.

— Τί είναι αυτά που λέτε;
— Είναι στίχοι του Γκουρνερί της απήντησε εκ-
πληκτος ο Γκωσέν διότι δεν τους ήξερε.
— Δεν μ' αρέσουν οι στίχοι, τόν διέκοψε.
Και ορθία με μισόκλειστα τὰ μάτια εκοίταζε τὸ
χορὸν, ἐνῶ νευρικά μαδοῦσε τὰ λουλούδια που ἔγερναν
ἀπὸ πάνω της. Ὑστερα σάν νὰ ἀπεφάσιζε, «καλὴ
νύκτα» τοῦ λέγει καὶ ἐξηφανίσθη.

— «Τί ἔπαθε; τί τῆς εἶπα;» ἐρωτοῦσε ἐκπληκτος
τὸν ἑαυτὸν του ὁ ἦρωας μας· καὶ ἄρχισε νὰ σκέπτεται
ὅτι καλλίτερα θὰ ἔκανε νὰ πάη νὰ κοιμηθῆ. Ἐσηκώ-
θη, ἔπῃρε μελαγχολικὸς τὸ μανδύα του καὶ ἔμπηκε
εἰς τὴν σάλα τοῦ χοροῦ μ' ἕνα φόβον ποῦ τοῦ ζάλιζε
τὰ μάτια σκεπτόμενος ὅτι ἔπρεπε νὰ διασχίῃ ὄλο
αὐτὸ τὸ πλῆθος ἕως ὅτου φθάσει εἰς τὴν ἐξοδον.

Μόλις ἔφθισε εἰς τὴν πόρτα ὁ φίλος του ποῦ τὸν
εἶχεν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἐσπερίδα, τὸν ἐσταμάτισε κλο-
νιζόμενος, μετὰ τὰ μάτια θολὰ, κρατῶντας σὲ κάθε του
χέρι κ' ἕνα μπουκάλι κρασί.

— Μὰ ποῦ εἰσὼν Γκωσέν; Σ' ἐζητοῦσα τόσην ὥρα
καὶ δὲν σ' εὔρισκα. Ἐλα... ἔχω ἕνα τραπέζι, κορί-
τσια... τὴν μικροῦλα Μπασελερί... μιὰ Γιαπωνέζα,
ἔξεραι αὐτὴ μ' ἔστειλε νὰ σ' εὔρω. Καὶ ἔφυγε τρέχοντας.
Ὁ Γκωσέν ἐδιψοῦσε, καὶ ἡ μέθη τοῦ χοροῦ τὸν
εἴλκυε. Ἄλλωστε μιὰ νοστιμούλα ἡθοποιοῦ τοῦ ἔκανε
νεῦμα ἀπὸ μακρυνά, καὶ ἦταν ἔτοιμος νὰ πάη, ὅτε
μιὰ φωνὴ σοβαρὰ καὶ γλυκεῖα τοῦ ἐπιθύρισε κοντὰ
στὸ αὐτί:

— Μὴν πᾶς.

Ἐστρεψε τὸ κεφάλι καὶ εἶδε ἐμπρὸς του τὴν ὠραία

φελάχα, μετὰ τὴν ὁποίαν συζητοῦσε προηγουμένως πίσω
ἀπὸ τὸ παραβάν.

Τὸν ἔπιασε μαλακὰ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὠδηγοῦσε
ἔξω ἀπὸ τὴν σάλα, ἐνῶ αὐτὸς τὴν ἀκολουθοῦσε χωρὶς
νὰ ἀντισταθῆ καθόλου. Γιατί; Μήπως τὰ θέλητρα
αὐτῆς τῆς γυναικὸς τὸν εἶχαν αἰχμαλωτίσῃ;

Μόλις γιὰ μιὰ στιγμή διέκρινε τὴν ἡθοποιοῦ, ἡ
ὁποία μετὰ τὸ γιαπωνέζικο κοστούμι τοῦ ἄφρασε πάρα
πολύ. Ἐντούτοις ὑπήκουε εἰς μιάν θέλησιν ἀνωτέραν
τῆς ἰδικῆς του, εἰς μιάν ὀρημητικὴν βίαν τῆς ἐπιθυμίας.

— Μὴν πᾶς.

Καὶ σὲ λίγο βρέθηκαν καὶ οἱ δύο ἔξω, εἰς τὸ πεζο-
δρόμιον τῆς ὁδοῦ Ρώμης.

Εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ χωρᾶν καὶ οἱ ἐργάται πηγαίνοντας
στὴ δουλειά τους, ἐκύτταζαν μετὰ περιέργεια αὐτὸ τὸ
ζευγάρι μασκὲ ποῦ ἔμπαινε σὲ ἕνα ἀμάξι ἀπὸ τὰ
πολλὰ ποῦ ἐπερίμεναν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ
ξενοδοχείου. Οἱ ἦχοι τοῦ βάλς ἔφθιναν ξηφιχιμένοι.

— Σπῆτι σου ἢ σπῆτι μου;... τὸν ἐρωτῆσε. Αὐτὸς
χωρὶς νὰ καταλάβῃ γιατί, ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦταν καλ-
λίτερα σπῆτι του καὶ ἔδωσε τὴν διεσθυσίαν του εἰς
τὸν ἀμαξά.

Σὲ ὄλο τὸν ἀρκετὰ μακρὸν δρόμον δὲν ἀντήλαξαν
παρὰ πολὺ ὀλίγας λέξεις. Αὐτὴ τοῦ ἐκρατοῦσε τὸ ἕνα
χέρι μέσα στὰ δικά της, τὰ ὁποῖα ὁ Γκωσέν ἠσθάνετο
πολὺ μικρὰ καὶ κρύα, ἐὰν δὲ δὲν τὸν ἔσφιγγε θὰ ἐνό-
μιζε ὅτι εἶχε ἀποκοιμηθῆ γερμένη ὄπως ἦτον εἰς τὸ
βαίθος τῆς ἀμάξης.

Ἐστάθηκαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἰακώβ, ἐμπρὸς στὴν πόρτα
ἐνὸς ξενοδοχείου φοιτητῶν. (Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

* ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ *

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝ ΠΟΣΑΣ ΩΡΑΣ ΕΧΕΙ Η ΗΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΠΟΣΑΣ Η ΝΥΞ

Διὰ νὰ εὑρωμεν πόσας ὥρας ἔχει ἡ ἡμέρα καὶ πόσας ἔχει
ἡ νύξ εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους, μεταχειρίζομεθα τὴν
ἀκόλουθον μέθοδον. Διπλασιάζομεν τὴν ὥραν τῆς ἀνατολῆς
τοῦ ἡλίου καὶ ἔχομεν τὰς ὥρας τῆς νυκτός, διὰ νὰ εὑρωμεν
δὲ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας διπλασιάζομεν τὴν ὥραν τῆς δύσεως.
Ἐπι παραδείγματι ἐὰν ὁ ἡλιος ἀνατέλλει εἰς τὰς 5, ἡ νύξ
ἔχει δέκα ὥρας, ἐὰν δὲ δύει εἰς τὰς 7 ἡ ἡμέρα ἔχει 14 ὥρας.

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΝΤΙ ΠΥΞΙΔΟΣ

Μία ἀπλουσιώτατη χρῆσις τοῦ ὠρολογίου δύναται νὰ ἀντικα-
ταστήσῃ τὴν πυξίδα εἰς πολλὰς περιστάσεις, ἀρκεῖ μόνον ὁ
ἡλιος νὰ εἶναι ἐμφανής, δηλαδὴ νὰ εἶναι ἡμέρα καὶ νὰ μὴ
εἶναι συννεφιά.

Στρέφομεν τὸ ὠρολόγιον οὕτως, ὥστε ὁ ὠροδείκτης νὰ
διευθύνεται πρὸς τὸν ἥλιον. Τότε ὁ νότος εἶναι ἀκριβῶς
μεταξὺ τῆς δεκτικῆς ὥρας ὑπὸ τοῦ ὠροδείκτη καὶ τῆς 12.
Δηλαδὴ ἐὰν ἡ ὥρα εἶναι 4 καὶ διευθύνομεν τὸν ὠροδείκτην
πρὸς τὸν ἥλιον, ἡ ὥρα 2 θὰ μᾶς δίδῃ ἀκριβῶς τὴν διεύθυ-
σιν τοῦ νοτου.

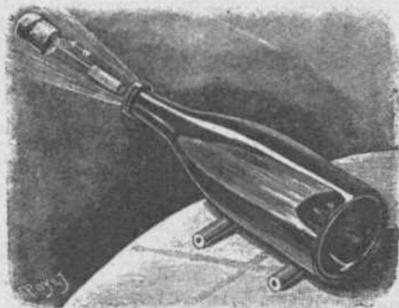
Φυσικὰ ὅταν εὑρωμεν τὸν νότον εἶναι εὐκολώτατον νὰ
κανονίσωμεν καὶ τὰ ὑπόλοιπα τρία σημεῖα τοῦ ὀριζόντιου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΚΑΝΟΝΙ

Θέλετε μετὰ τὰ φρούτα σας, νὰ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν κα-
νονιάς;

Πάρτε μιὰ μοτιλίαν τοῦ Vichy ἢ τῆς σαμπάνιας ἀδεῖα καὶ
γεμίστε τὴν νερὸν, ἕως τὸ τρίτον τοῦ ὕψους τῆς. Μέσα εἰς τὸ
νερὸ διαλύσατε ὀλίγον σόδα, εἰς ἕνα δὲ χαρτί τῆς τράπουλας
εἰς σχῆμα κωνίου, μετὰ τὸ ἕνα ἄκρον βουλομένο μετὰ σπου-
δαίου, βάψτε ὀλίγον τρυγικὸν ὀξὺ (δέκα δράμα). Κρε-
μάτε κατόπιν τὴν πυριτοβολὴν σας αὐτὴν μετὰ μιαν κλωστήν
περασμένην μέσα ἀπὸ τὸν φελλὸν μετὰ τὸ κλεισμένον ἄκρον
πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀκουμπᾶ ὁ κωνίον εἰς τὸ
νερὸ. Ὑπολογίσατε ὅταν ἔχετε τὴν μοτιλίαν ὀρθήν.
Ἐχετε τώρα ἔτοιμον τὸ κανόνι σας καὶ δὲν μένει παρὰ τὸ

παράγγελλμα «πῆρ». Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ βουλώσατε καὶ νὰ
πλαγιάσατε τὴν μοτιλίαν ἐπάνω εἰς δύο μολύβια (δρ. σχῆμα).
Τὸ νερὸ εἰσδύει διὰ τοῦ στουποχάρτου εἰς τὸν κωνίον καὶ
ἐπιδρᾷ χημικῶς τὸ διαλυόμενον τρυγικὸν ὀξὺ ἐπὶ τῆς σόδας,
ἀναπτύσσεται δὲ ἀφθονον ἀέριον Διοξειδιον τοῦ Ἄνθρακος.

τὸ ὁποῖον ἐκωματίζει βιαίως τὴν μοτιλίαν μετὰ ἕνα κρότον
σάν τοῦ κανονιοῦ, ἐνῶ ὁ μὲν φελλὸς μετὰ τὸν κωνίον μετὰ
ναμιν ἐκσφραδισθῆναι πρὸς τὰ ἐμπρὸς σάν βλήμα, ἡ δὲ
μοτιλία μετὰ τὴν ἀνωσιν τῆς ἐκτονώσεως ἀνατροχάζει ἐπάνω
εἰς τοὺς κωνίοντας πρὸς τὰ ὀπισθον.

Ὁ Καθηγητὴς (εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωλογίας). — Οἱ γεωλό-
γοι πολὺ ὀλίγον ὑπολογίζουν ἐπὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.
Δι' αὐτοὺς αἰῶνες ὀλόκληροι θεωροῦνται ὡς ἡμέρα.
Κάποιος φοιτητὴς. — Ὁ διάβολε! Καὶ ἐγὼ μὲν χθὲς
εἶχα δανείσει κάποιον φίλον γεωλόγον ἕνα τάλληρον!

Παραφέντης. — Ἦλθε κανεὶς νὰ με ζήτησῃ;
Υπαλλῆλος. — Ὁχι, κίριε.
Παραφέντης. — Χμ! Τότε πρέπει νὰ βγῶ πάλι ἔξω. Εἶχα
παραγγεῖλει στὸν ράφτην νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν πληρώσω.

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΤΥΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Βεβαίως τῆς μεγάλης ταύτης Χριστιανικῆς φιλοσο-
φικῆς κινήσεως δὲν ἦτο ξένη ἡ σοφὴ Αἰκατερίνα. Τὸ
πνεῦμά της, τὸ ἀναζητοῦν τὴν Ἀλήθειαν εἰς τὰ μυ-
στήρια τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς φιλοσοφίας, ἐζη-
τησεν οὐχ' ἦττον νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ εἰς τὴν Ἰουδαϊ-
κὴν καὶ Χριστιανικὴν φιλοσοφίαν, τὰς ὁποίας ἐθεώρει
ἀδελφάς.

Τὰ «Ἱερὰ τῶν Ἰουδαίων Βιβλία», τὰ ὁποία μετα-
φρασθέντα ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ ὑπὸ τῶν 70, ἐντολῇ Πτο-
λεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου διὰ νὰ κοσμήσῃ τοὺς
θησαυροὺς τῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, δὲν
ἦσαν βεβαίως ἀγνωστα εἰς τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς σοφοὺς.
Καὶ τοῦ Ἰουδαίου Ἰωσήπου τὰ ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιο-
λογικὰ καὶ ποικίλα ἔργα, καὶ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ
Ἐδραίου Φίλωνος τὰ μεγάλα φιλοσοφικὰ συγγράμματα,
περὶ ὧν ἐλέχθη τὸ γνωστὸν: «Ἡ Πλάτων φιλονίξει ἢ
Φίλων πλατωνίξει» ἐμελετώντο καὶ ἐξητάζοντο ἐπίσης.
Καὶ τοῦ εὐπατρίδου Κέστου ἡ σοφὴ θυγάτηρ δὲν
ἤθελε νὰ εἶναι ξένη ὄλης αὐτῆς τῆς ἐν γένει Φιλοσοφίας.

Εἶχε λοιπὸν ἐμβαθύνῃ τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὴν
Ἰουδαϊκὴν φιλοσοφίαν. Καὶ τὰ Χριστιανικὰ συγγράμ-
ματα ἔρευνῶσα, εἶχε γνωρίσῃ ὀπωσδήποτε τοῦ Χρι-
στιανισμοῦ τὴν ὑψηλὴν σοφίαν. Ὅποτε, ἐν τούτῳ τῷ
μεταξὺ, πλὴν τῶν ἄλλων μεγάλων καὶ πλουσίων μνη-
στήρων, οὕτως ἐζητήσαν αὐτὴν εἰς γάμον, καὶ ὁ ἀκό-
λαστος τῆς Ἀλεξανδρείας τύραννος Μαξιμίνος ἠθέλησε,
νυμφευόμενος αὐτὴν, νὰ ἀναδείξῃ τὸ κάλλος καὶ τὴν
σοφίαν τῆς βασιλεύουσας ἐπὶ τοῦ μεγάλου θρόνου τῆς
Ἀλεξανδρείας.

Ματαίως οἱ γονεῖς τῆς παρακαλοῦσαν τὴν πανέμορ-
φον Αἰκατερίναν νὰ στέρξῃ εἰς ἕνα γάμον τῶσον ἐπί-
σημον, ὅπως αὐτὸς, καὶ νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ ἐνδόξου
τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου. Εἰς μάτην τῆς ὑπεδεί-
κνυον, ὅτι ὄλος ὁ ἔρωας τοῦ Μαξιμίνου θὰ μετετρέπετο
εἰς μῖσος ἐκδικητικὸν ὅταν ἀποκρουσθῇ. Ἡ ὠραία καὶ
σοφὴ τοῦ Κέστου κόρη ἀντέτεινε εἰς τὰς παρακλή-
σεις αὐτὰς ἐπίμονον ἀρνήσιν.

— Πατέρα μου, ἔλεγεν, εἶναι ἐνδοξὸς τῆς μεγάλης
Ἀλεξανδρείας ὁ θρόνος, ἀλλὰ ποτὲ ἡ φιλοσοφία δὲν
θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνω σύζυγος ἐνὸς τυράννου, νὰ
περιστοχισθῶ ἀπὸ ἀθλοῦς κόλακας, καὶ, λησμονοῦσα
τῶν σοφῶν τὰ διδάγματα, νὰ συνηθίσω τῶν τυράννων
τὰ ἔθιμα.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ τολμήσω νὰ ἀρνηθῶ εἰς τὸν Μαξι-
μίνον μιαν τῶσον ἐπίσημον προσφοράν; εἶπε συνο-
φροῦμενος ὁ Κέστος. Πῶς θὰ ἀντιταχθῶ εἰς τὴν κρα-
ταιᾶν ἐπιθυμίαν του καὶ ἀπὸ φίλος ἐμπιστος νὰ τοῦ
γίνω ἐχθρὸς καὶ νὰ ἐκτεθῶ εἰς ὄλην τὴν ἀγρίαν ἐκδι-
κῆσίν του, ἡ ὁποία τῶσους ὀλέθρους πολλακίς ἐδη-
μιούργησεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς του;

— Μή, κόρη μου, μή, εἶπε παρεμβαίνουσα μετὰ
περιπαθοῦς στοργῆς καὶ ἡ σύζυγος τοῦ εὐπατρίδου.
Μὴ ἐκθέτης τὸν πατέρα σου εἰς ἄγριον πόλεμον με-
τὰ τῶσον ἰσχυρὸν τυράννον!

— Θέλεις νὰ γίνω, μητέρα μου, ἀπήντησεν ἡ
Αἰκατερίνα, θυσία εἰς τὸν θρόνον ἐνὸς τυράννου διὰ
ν' ἀποφύγωμεν τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδικησίν του;

— Ὁχι θυσία, εἶπεν ὁ Κέστος, ἀλλὰ Βασίλισσα καὶ
Κυρίαρχος!

— Ἀλλοίμονον, προσέθηκεν ἡ σοφὴ παρθένος,
πόσον φαίνεται ὅτι λησμονεῖς, πατέρα μου, τὸ ψεῦδος
τῆς τυραννικῆς λάμπους καὶ τὴν ἀθλιότητα, τὴν
ὁποίαν καλύπτει ἡ βασιλικὴ πορφύρα!

— Ἀλλὰ λοιπὸν τί πρέπει νὰ πράξωμεν; ἠρώτησε
περιλυπος ἡ μητέρα.

— Ποτὲ δὲν θὰ τολμήσω νὰ ἀρνηθῶ εἰς τὸν Μαξι-
μίνον, ἀπήντησεν μετὰ τὸν ἰσχυρὰς ἀποφασιστικότητος
ὁ Κέστος.

— Τουλάχιστον ἄς ἀναβάλωμεν, διὰ νὰ σκεφθῶμεν
ὀριμώτερον, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα.

— Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ζητήσῃς ἀναβολὴν, Κέστε,
ἐπρότεινε ἡ μητέρα.

— Ἐστὼ, εἶπε τέλος συγκατατιθέμενος καὶ ὁ
Κέστος, ἄς δοκιμάσωμεν.

Ἐσκέφθησαν τότε καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως ἡ ὠραία
Αἰκατερίνα ἀναχωρήσῃ μετὰ τὴν μητέρα της εἰς μιαν
ἐξοχικὴν ἔπαυλιν, ὀλίγον ἔξω τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐκεῖ
εἰς τὴν ἐξοχὴν, ν' ἀποφύγουν δι' ὀλίγον καιρὸν τὸν
θόρον τῆς μεγαλοπόλεως καὶ νὰ σκεφθοῦν ὀριμώ-
τερον τί πρέπει νὰ πράξουν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κέστος
θὰ προσπαθοῦσε νὰ ἐξευμενίσῃ τὸν Μαξιμίνον, μὴ
κατασθύνων ὀλοτελῶς τὰς ἐλπίδας του.

Ἐκεῖ λοιπὸν, εἰς τὴν ὠραίαν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν των,
μέσα εἰς κήπους καὶ ὑψηλὰ δένδρα, ὁπόθεν διεκρίνετο
ὀλίγον μακρόθεν ὁ ἱστορικὸς Νεῖλος, κυλλῶν τὰ νερά
του ἡσύχως, παρέμεναν ἐφ' ἱκανὸν ἡ Αἰκατερίνα μετὰ
τῆς μητρός της.

Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῶν ἀγωνιῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐβασάνι-
ζον, ἡ σοφὴ θυγάτηρ τοῦ εὐπατρίδου ἠρέσκετο νὰ
μελετᾷ τὴν Ἰουδαϊκὴν φιλοσοφίαν, καὶ πρὸ πάντων τὰς
παρηγορητικὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν, τὰς γεμάτας
ἀπὸ ὑψηλὰς καὶ νέας δι' αὐτὴν ἀληθείας. Καὶ τῶν
νέων καὶ μεγάλων τούτων ἀληθειῶν καθίστα ἐνήμερον
καὶ τὴν ἀγαπητὴν τῆς μητέρας, ἡ ὁποία ἂν καὶ δὲν
ἦτο βεβαίως τῶσον σοφὴ ὅσον καὶ ἡ θυγάτηρ της, ἦτο
ὅμως γυνὴ ὄχι κοινῆς διανοίας καὶ ἐλευθέρου τῶν δει-
σιδαιμονιῶν καὶ τῶν προλήψεων τῶν γυναικῶν.

Ἐξερχόμεναι πολλακίς αἱ δύο γυναῖκες εἰς τὰ πλη-
σίον χωρία, ὅπου ἔζων πολλοὶ Χριστιανοί, ἔσχετιζοντο
μετὰ τοὺς παραδόξους καὶ ἀφελεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους, οἱ
ὅποιοι μετὰ ὄλην τὴν κατ' αὐτῶν κατακραυγὴν καὶ τοὺς
διωγμοὺς τῶν ἐθνικῶν, ἐφαίνοντο ὅτι ἦσαν τούναντιον
ἄξιοι ἀγάπης καὶ προστασίας. (Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

ΕΝ Τῷ ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

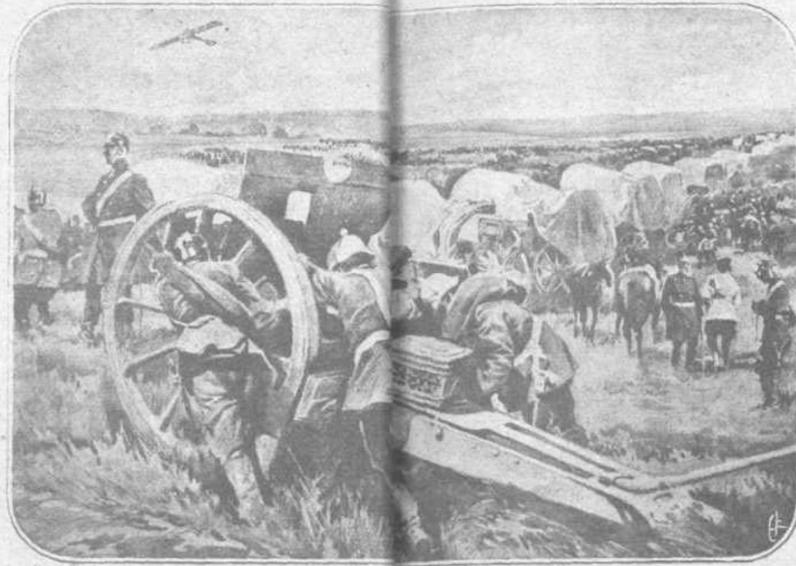
Χ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ Τ. ΥΦΗΓΗΤΟΥ

Θεραπεύονται τὰ νευρικά νοσήματα. Ἡ ἐπιληψία (σελη-
νιασμός) εἰδικῶς, ἀποτελέσματα θαυμάσια 12 ἐτῶν. Κέκτη-
ται τὸ τελειότερον Ἡλεκτροθεραπευτήριον τῆς Ἀνατολῆς
διὰ τὴν θεραπείαν τῆς Ἀρθροσκληρώσεως, Ἀρθροίτιδος κλπ.
καὶ τὸ τελειότερον σύστημα Ἀκτινῶν Ραίντγκεν. — Ὁδὸς Παι-
ραϊῶς 10. Τῆς ἀνικανότητος καὶ ἐκπεσματώσεως ἰδίᾳ ὄλος
θεραπεία μετὰ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΝ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΝ

Η ΠΕΙΝΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ.—Από της μάχης του πολέμου άκούομεν ότι οι Γερμανοί θά πενήσουν άποκλεισθέντες ναυτικάς υπό της Αντάντ. Η ειρήνη μας όμως ή παριστάσα τας γιγαντιαίας άποθήκας άλεύρου έν Άμβούργω, άρχεται νά διαφεύγη τήν τοιαύτην πλάνην.

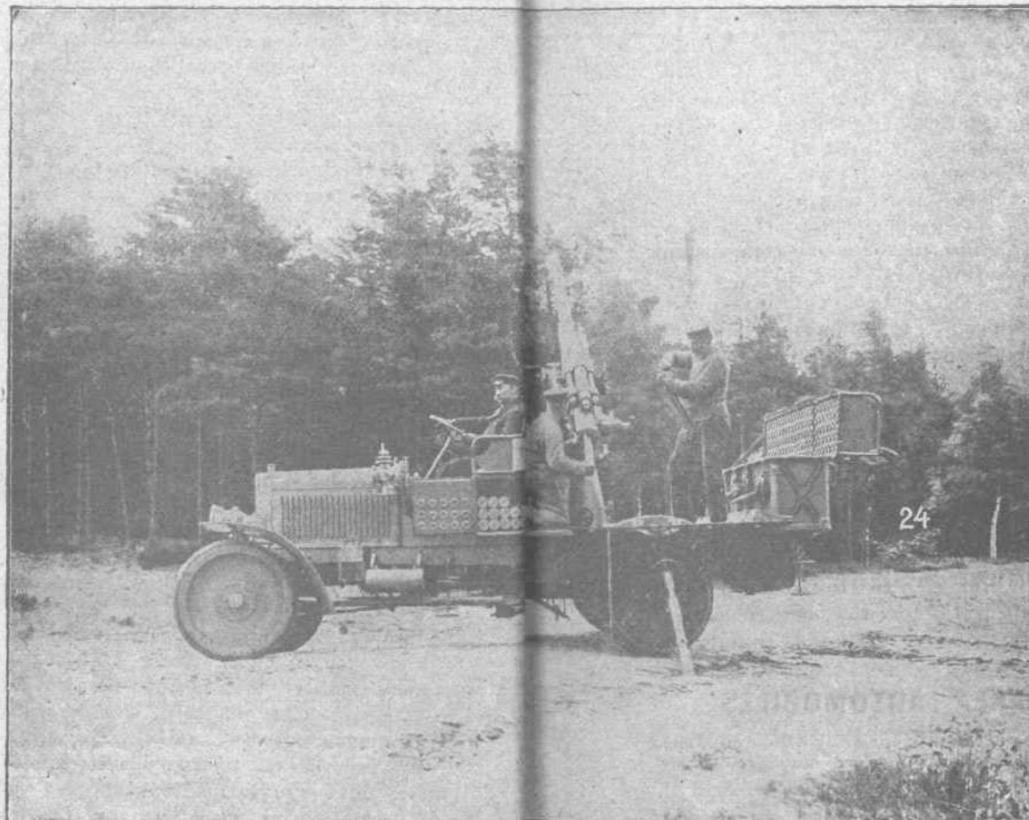
ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ.—Παρ' όλην τάν άπειρον εις τό δυτικόν μέτωπον οι Γερμανοί δέν λησιμονούν καί τήν Βαλκανικήν. Προσβάλα πολλοίλόγους προμηθειάς πυρομαχικών άποστέλλονται συνεχώς, προς ένίσχυσιν τών άπέναντι τών συμμάχων.

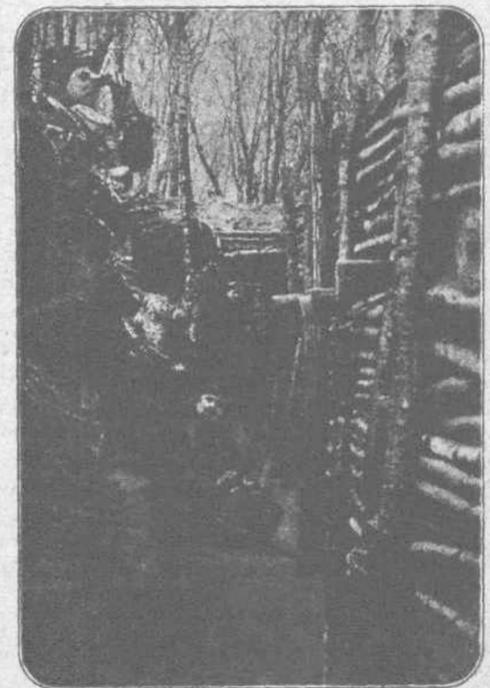
Η ΜΕΓΑΦΩΡΑ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ.—Αφού συναντηθήσαν εις Θεσσαλονίκην τά άτυχή όπολείματα του Σερβικού στρατού ήχησαν ή άποστολή των εις τό μέτωπον. Καί ούτω τούτ' παρουσιάζεται ή εύκαιρία νά πολεμήσουν καί πάλιν τούς έχθρούς των βοηθούμενοι υπό τών συμμάχων των.

ΑΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ.—Δέν είναι μόνον αι Γερμανίδες αι όποίας έσκεπασαν νά άντιμαστήσουν τούς άνδρας εις τας διαφόρους εργασίας άμα τή κηρύξει του πολέμου. Καί αι Γαλλίδες δέν έφάνησαν όλιγώτερον' πρόθυμοι. Καί όπου καί έν ύπόψη κανείς τάχα εις τήν Γαλλίαν θά ύβή' γενναίας καί κορικής εις τά τραίμ, εις τούς σιδηροδρόμους, εις τά κορμεία, εις τά ρεστωράν, εις τά εργοστάσια κατεμαφοδίων κλπ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ.—Η ανάγκη δημιουργεί τήν επείγουσαν, μολοντί δέν εύρίσκονται εις τήν άμεσον ανάγκην νά άντιπεζέλθουν κατά τών επιδρομών τών ξένων αεροπλανών, ο αυτοκίνητο κατόνι, επιφέρων άποτελέσματα λίαν σημαντικά.

ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΡΑΚΩΜΑΤΑ.—Με τήν πρώτην γλυκειάν άνοιξιάν τήν θαλασσην Γάλλοι στρατιώται, οι εύρισκόμενοι εις τό δυτικόν μέτωπον, άφίνον τας όπογείους κατοικίας των καί προβάλλουν εις τό ύπαιθρον, πάντοτε όμως με προσφύλαξιν, διά νά άπολαύσουν τήν άνοιξιν καί τήν λιανάδα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΩ

— Μή φοβείσαι καλή μου θεία, τής είπεν ο Βασιλεύς Κάρολος Θ'. Σ' εκτιμώ περισσότερο από τόν Πάπα, αγαπώ δέ την αδελφήν μου περισσότερο από όσον φοβούμαι εκείνον. Δέν είμαι Ουγενότος, αλλά δέν είμαι και βλαξ. "Αν δέ ο κύρ Πάπας εξακολουθήση τόν κουφό, παίρω την Μαργώ από τό χέρι και την πανδρεύω με τόν υιόν σου.

Μόλις τὰ λόγια αυτά εκκυκλοφόρησαν εις την πόλιν οι Ουγενότοι έχάρηκαν, άλλ' οι Καθολικοί έστενοχωρήθησαν, ύποπτεύσαντες η ότι ο Βασιλεύς τούς έπρόδιδεν η ότι έπαιξε κωμωδία, τής οποίας την λύσιν έπρεπε να αναμένουν ημεραν τινα.

Πρό πάντων εφαινότο εις όλους ανεξήγητος η συμπεριφορά του Βασιλέως προς τόν Ναύαρχον Κολινύ, ο οποίος επί πέντε δλόκληρα έτη είχε πολεμήσει λυσσώδως κατ' αυτού και του όποιου τό κεφάλι είχε επικηρυχθή δι' εκατόν πενήκοντα χιλιάδας σκούδων. Ο Κάρολος ώρκιζέτο εις τό όνομα του Ναύαρχου και τόν ώνόμαζε πατέρα του, διακηρύττων ότι θα ανέθετεν εις αυτόν την άρχηγίαν του πολέμου. Τόσον ώστε και αυτή η Βασίλισσα-Μήτηρ Αικατερίνα των Μεδίκων, η όποία διηύθυνε και χειραγώγει τόν νεαρόν Βασιλέα, ηρχισε να άνησυχή. Κάποτε μάλιστα ηκουσε τόν Βασιλέα να λέγη διά τόν πόλεμον τής Φλάνδρας προς τόν Ναύαρχον:

— Υπάρχει πάτερ μου και κάτι άλλο, από τό όποιον πρέπει να προφυλαχθώμεν. Η Βασίλισσα, η όποία θέλει να χώνη παντού την μήτηρ της, δέν γνωρίζει τίποτε διά την επιχείρησιν αυτήν. Πρέπει λοιπόν να την κρατήσωμεν μυστικήν διά να μη μάς την χαλάση.

Οι Ουγενότοι άφ' έτέρου ησαν τελείως ησυχιοι. Τόν θάνατον τής Βασιλίσσης τής Ναυάρρας τόν απέδωκαν εις μίαν πλευρίτιδα, ούτω δέ οι Διαμαρτυρόμενοι έτρεξαν να γεμίσουν τας αιθούσας του Λούβρ, περιμένοντες του Άβραάμ και του Ίσαάκ τὰ αγαθά από τούς γάμους του Ήγεμόνος των Έρρίκου. Ο Ναύαρχος Κολινύ, ο Λαροσφονώ, ο υιός του Προίγκηπου του Κοντέ και τέλος πάντων όλοι οι άρχηγοι του κόμματος υπερέχαιρον, βλέποντες ισχύοντας μέσα εις τό παλάτι και γινομένους αντικείμενα θερμών εκδηλώσεων εις τό Παρίσι, εκείνους που πρό τριών μηνών ο Κάρολος και η Αικατερίνη εξητοϋσαν να κρεμάσουν ύψηλότερα από τούς ληστές. Μόνον ο στρατάρχης Μομορανσύ δέν ητο εν τώ μέσω των αδελφών του. Καμία ύπόσχεσις δέν τόν έπεισε και κανέν φαινόμενον δέν τόν έξεγέλασεν. Άποσυρθείς έμενεν εις τό επί τής νήσου Άδάμ φρούριόν του, δικαιολογών την απομόνωσίν του αυτήν με την εκ του θανάτου του πατρός του, του Κοντοσταύλου Άννα Μομορανσύ, φονεθέντος διά πιστολόν εις την μάχην του Σάν Ντενύ υπό του Ρομπέρ Στούαρ, λύπην του.

Ο Δουξ του Άνζιού έδέχετο συγχαρητήρια και από αυτούς άκόμη τούς Ουγενότους διά τας δύο μάχας που έκέρδησεν εις Ζαρνάκ και Μογκοντιού, αναδειχθείς ήρωας εις μικροτέρην και τής του Καίσαρος και τής του Μεγάλου Άλεξάνδρου ηλικίαν, με τούς όποιους τόν συνέκρινον, ανακηρύσσοντες αυτόν ύπέρτερον του νικητού τής Ίσοϋ και των Φαρσάλων. Όλα αυτά κάλιν ο Δουξ Ντ' Άλανσόν τὰ έβλεπε

με τό ψεύτικο εκείνο χαμόγέλο του. Η Βασίλισσα Αικατερίνη έλαμποκοπούσε από χαράν και συνέχαιρε τόν Προίγκηπα Έρρίκον του Κοντέ διά τούς μόλις πρό δλίγου τελεσθέντας γάμους του με την Δεσποινίδα Μαριάν Κλαίβ. Τέλος πάντων και αυτοι οι Γκνξ έχαμογελοϋσαν προς τούς φοβερούς έχθρούς των, ο δέ Δουξ τής Μαγέντας συνδιελέγετο με τόν κύριον Ταβάνη και τόν Ναύαρχον διά τόν προσεχή κατά Φιλίππου του Β' πόλεμον.

Μέσα εις αυτάς τας όμιλίαις εστριφογύριζε με τό κεφάλι σκυμμένο και τό αυτί τεντωμένο εις κάθε όμιλίαν, ένας νέος δεκαοκτώ έτών, με τό βλέμμα διαπεραστικόν, μαύρα μαλλιά και βαθειά κομμένα, παχειά φρύδια, μύτη κυρτή σαν μύτη άετου, και με ένα χαμόγελο σαρκαστικό. Ήτον ο προσφιλής μαθητής του Κολινύ και ήρωας τής ημέρας. Πρό τριών άκόμη μηνών τόν εκάλουν Πρένς ντε Βεάρν τώρα ητο Βασιλεύς τής Ναβάρρας και έπερίμενε να όνομασθή Έρρίκος Δ'.

Ένα σύννεφο πένθιμο έσκίαζε κάπου-κάπου τό μέτωπόν του. Ένεθυμείτο την μητέρα του και ύπώπτενε τό μυστήριον που εκάλυπτετο. Άλλά τό συννεφάκι εξαφανίζετο άμέσως, διότι αυτοι που του έμιλοϋσαν, που του έσφιγγαν τό χέρι, που τόν έπλησίαζαν και τόν συνέχαιρον, ησαν ακριβώς οι δολοφόνοι τής Ζάν Ντ' Άλμπρέτ.

Όλίγα βήματα παρέκει έστεικε σκυθρωπός ο νεαρός Δουξ Ντε Γκνξ και συνδιελέγετο με τόν Τελινύ. Ήτον κομψός, ύψηλός, άλαζών, τέλειος ευγενής, ώστε να δικαιολογή ό,τι έλεγον περι αυτού: "Οτι έμπρός του οι Προίγκηπες εφαινότο όγλος. Μολονότι ητο νέος, εν τούτοις οι Καθολικοί τόν ανεγνώριζον ως άρχηγόν των, όπως οι Ουγενότοι ως άρχηγόν των παρεδέχοντο τόν Έρρίκον τής Ναβάρρας.

Εις την μεγάλην αίθουσαν του χορού ώδήγησε την νεαράν νύμφην η καλύτερα της φίλη, η ώραία Δούκισσα του Νεβέρ, ο δέ αδελφός της, ο Βασιλεύς Κάρολος Θ', ο όποιος την έλεγε πάντοτε «Η αδελφή μου Μαργώ», παρουσίασε τόν μαργαρίτην τής Γαλλίας, την Μαργώ, του Βαλοά, εις τούς κεκλημένους.

Η ώραία ήγεμονίς ητο μόλις είκοσι έτών, οι δέ ποιηται τής εποχής την συνέκριναν προς την Ήω η προς την Άφροδίτην. Τὰ μαλλιά της ησαν μαύρα, τό δέρμα της σαν άλάβαστρον, τό βλέμμα της γεμάτο από ηδυπάθειαν, τὰ χείλη λεπτά και κατακόκκινα και τό άνάστημά της θείον.

Οι Γάλλοι ησαν υπερέχοντες διά την βασιλοπούλα των και έλεγαν: "Όποιος ειδε τό Παλάτι και δέν ειδε την Μαργών ουτε την Γαλλίαν ειδε, ουτε τό παλάτι.

[Η συνέχεια εις τό προσεχές]

STUDEBAKER AUTOMOBILES

Έντός όλίγου φθάνουν τὰ έκτός συναγωνισμού αυτοκίνητα τής άνωτέρου μάρκας, τὰ όποία κατοπίν διαγωνισμού άνεγνώρισε και χρησιμοποιεί ο Άγγλικός στρατός. Πολυτελέστατα, στερεώτατα και εύθυνότατα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Π. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26
Τὰ αυτοκίνητα «Studebaker» έχουν τό ρεκόρ τής πωλήσεως εις όλον τόν κόσμον.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΧΕΙΡΑΣ

Άπό μίαν επίσημον στατιστικήν παραλαμβάνομεν τας κάτωθι λεπτομερείαις περι του ποσού τής βιομηχανίας την όποιαν αντιπροσωπεύει εν τώ συνόλω τής Γαλλικής βιομηχανίας, τό κατεχόμενον υπό τής Γερμανίας τμήμα του Γαλλικού εδάφους.

Γαιάνθρακες 68,8%

Μέταλλα 90%

Αι κατεχόμεναι υπό τής Γερμανίας Γαλλικαί επαρχίαι παράγουν γαιάνθρακας 68,8% περί τής όλης παραγωγής τής Γαλλίας, και μέταλλα 90%.

Σίδηρος άκατέργαστος 85,7% βιομηχ. βάμβακος 68,7% βιομηχ. εν γενεί 43%

Σίδηρον άκατέργαστον παράγουν τὰ 85,7% τής όλης Γαλλικής παραγωγής βάμβακα 68,7% και βιομηχανίαν εν γενεί 43%.

Άπό την στατιστικήν ταύτην καταφαίνεται ότι αι υπό τής Γερμανίας κατεχόμεναι επαρχίαι τής Γαλλίας συνεισφέρουν τό περισσότερο μέρος εκ των άνω ειδών εις την όλην Γαλλικήν παραγωγήν.

ΝΕΟΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΡΟΔΑ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΣΟΥ

Άλνκα δόδα σκορπίου στα ξέπλεκα μαλλιά σου και στην αυλή εκατόφυλλα γλυκερά για να διαβής και γούλια μουσκομύριστα λευκά στην κάμαρά σου σαν πρόβαινε τό τριδίπλο άστέρι τής αυγής.

Στ' αναλαφρά του τα φτερά ο ύπνος σε είχε πάρει θριάμβου πόθο κι' όνειρα μεθούσανε τό νοϋ, κ' ησουν οά νύφη λύχνη στών δόδων τό κινάρι και Χερουβειμ άσπυγκριτο τριζήλενι' ούρανοϋ.

Κ' έσκυψ' άραγ και φίλησα — "Ω την τρισάγιαν ώρα! τό νοτισμένο μάγουλο και και να σου πώ στον ύπνο σου βουλήθηκα, μα ζύτησες, ω Νόρα! και γώ τότε σ' αγκάλισα και σουπα — σ' αγαπώ!

Άθήνα

ΓΙΑΓΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

RÊVE BRISÉ

Εύλογημένες η στιγμές που χαρίζουν σε κάθε πογεμένη καρδιά την εϋτυχία μ' ένα όνειρο, και νοιώθει ο δυστυχισμένος στη χίμαιρα τη χαρά τής ζωής.

"Ω νύχτα, νύχτα! Τής ώρες που τό φεγγάρι άγογκυλάει στον ούρανό και τ' άστέρια, ώσαν άγγελικά

ματάκια άνοιγοκλείουν με πόθο και με γλύκα, όνειρο-πλάνο σύγνεφο σκεπάζει τις ψυχές όπου στον ύπνο μόνο βλέπουν την χαμένη τους εϋτυχία.

"Ω θείες στιγμές! Μή φεύγετε στο πρώτο αντίκρουσμα τής αυγής, που μ' όλη της την γλύκα φέρνει τη μαύρη πραγματικότητα.

Μείνετε λίγο άκόμα, να γλυκάνετε τής καρδιές που μόνο με τὰ περασμένα ζούν.

Και ον αυγή, άφισέ τες να χαρούν άκόμα λίγο την χαμένη τους εϋτυχία που όνειρεύονται, την εϋτυχίαν που ζηλότυπα έκρυβαν μια φορά από την τριανταφυλένια σου θωριά.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ο πόθος μου σ' εγέννησε και όχ' η φαντασία. Μά κι' αν γεννήθηκες έσύ μ' όνόματα πολλά, «Φρόνη», «Λαίς», κι' αν σ' είπανε «Σαφρώ» η «Άσπασία» ένα μονάχα όνομα θάχης για με «Γυναίκα».

Ο Δευκαλίον σ' έπλασε Γαλάτεια ξανθιά, σ' έβγαλε απ' τό μάργαρο με πέτρινη καρδιά. Μά ον γυναίκα πάντοτε γιατ' ηθελες να ζήσης, πήρες ζωή απ' τὰ φιλά για να τόν άπατήσης!

Άθήνα

ΒΡΟΧΗ ΣΤΟ ΚΥΜΑ

Άπό τόν μαύρον ούρανό φιλή βροχοϋλα στάζει κι' άνθος δέν εν' έδώ να πιη, δευτεράκι διαρασμένο, έδώ εινε θάλασσα πλατειά και κύμα λυσασμένο κι' η άνωφέλευτη βροχή τὰ δάκρυά μου μοιάζει.

ΑΟΙΔΟΣ

Στά δροματάκια του χωριού, τὰ θλιβερά ησοκιωμένα την ελεγεία του δειλιού, τυφλή άοιδή σκορπίζει. Γύρω τὰ μάτια τ' άνοιχτά σε βλέπουν δακρυσμένα Μά έσύ, σε ημέρα άπόκοσμη, μιαν άνοιξη αντικρύζεις.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

"Ήσυχα, ήσυχα και άθόρυβα όπως ειργάσθη εις όλην της την ζωήν έσβυσε προχθές μια έξέχουσα Έλληνίς η διακεκριμένη παιδαγωγός και μεγάλη έργάτις τής άναμορφώσεως τής γυναικείας εκπαίδεϋσεως Αικατερίνη Λασκαριδου. Μεταξύ του πλήθους τό όποιον παρηκολούθησε την κηδείαν της διεκρίνοντο μαθήτριά της φέρουσαι άκόμη τὰ μαθητικά φορέματα και μαθητριά της λευκανθείσαι ήδη. Πλήθος στεφάνων κατετέθησαν εις την σωρόν τής άειμνήστου νεκράς και την κηδείαν της παρηκολούθησε έκτός του άλλου πλήθους και η επί των τιμών κυρία Κοντοσταύλου κατ' έντολήν τής Βασιλίσσης η Προίγκηπισσα Άλίχη αυτοπροσώπως, ο Ύπουργός τής Δικαιοσύνης και ο Ύπουργός των Έσωτερικών.

ΜΕΓΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΜΙΧΑΛΗΝΟΣ — ΒΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΗΡΩΣ

(ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ)

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπηρετοῦσεν εἰς τὸ 9ον σύνταγμα τῆς γραμμῆς, ποῦ εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ρωσσίας, ἕνας δεκαετής μικρός, ὁ ὁποῖος ἐκτελοῦσε χρέη τυμπανιστοῦ. Τὸ πραγματικόν του ὄνομα ἦτο Φρολύ, ἀλλὰ οἱ συστρατιῶταί του τὸν προσονόμαζαν μετὰ τὸ παρατσούκλι Μπιλμποκέ, ποῦ εἶχε σκεπάσει ἐντελῶς τὸ πραγματικόν του ὄνομα. Ἦτο ἕνα ἰσχυρὸν παιδάκι μετὰ μεγάλο, πολὺ μεγάλο κεφάλι καὶ ἐκούτσαίεν ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι.

Μίαν ἡμέραν τὸ σύνταγμα τοῦ μικροῦ Μπιλμποκέ, διατάχθη ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα νὰ καταλάβῃ μίαν ἐπίκαιρον θέσιν ποῦ εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν μιᾶς μεγάλης φάραγγος. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἦτο πολὺ ριψοκίνδυνος καὶ ἐχρειάζετο νὰ θυσιασθοῦν τὰ τρία τέταρτα τῆς ὅλης δυνάμεως διὰ τὴν κεραισίν τῆς πυροβολαρχίας.

Ὁ λοχαγὸς εἶχε διατάξει δύο φορές τὸν δεκανέα τυμπανιστὴν νὰ κροτήσῃ ἐπίθεσιν. Ἄλλ' ὁ δεκανεύς, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ράβδου του, δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ ὑπακούσῃ.

Διὰ τρίτην φοράν ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὸν δεκανέα τυμπανιστὴν, ὁ ὁποῖος καὶ πάλιν δὲν ἤκουσεν.

Ἐξαφνα θεᾶται ὁ Μπιλμποκέ νὰ περᾶ μετὰ βίαν τὸ τύμπανον εἰς τὸν λαϊμόν του καὶ νὰ κροτῇ δαιμονιωδῶς ἐφοδόν. Διαβαίνων ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν δεκανέα, τοῦ εἶπεν εἰς ἕνα τόνον κοροῦδεντικόν:

— Ἐλα, λοιπόν, μεγάλε Στραβοπόδη!

Οἱ στρατιῶται ἐνθουσιασθέντες ἀπὸ τὸ κίνημα αὐτὸ ὤρμησαν μετὰ λύσαν ἐναντίον τοῦ ὑψώματος, ὅπου εὐρίσκειτο ἡ πυροβολαρχία. Αἱ ὀβίδες ἐδέρχον τὰς τάξεις τῶν γενναίων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς. Ὁ μικρὸς τυμπανιστὴς σὲ μίᾳ στιγμῇ κρῖσιμον στρέφεται γύρω του καὶ βλέπει μόλις 50 συστρατιῶτας τοῦ ζωντανούς. Δὲν ἀπελπίζεται ὁμως. Κρούει δαιμονιωδῶς τὸ τύμπανον. Οἱ στρατιῶται ὄρμουν ἐκ νέου καὶ καταλαμβάνουν τὸ ὑψωμα καὶ τὴν πυροβολαρχίαν.

Ὁ Ναπολέων, ποῦ παρακολουθοῦσε ἀπὸ ἕνα λόφον τὰ γινόμενα, ἐστειλεν ἕνα ὑπασιπστὴν του νὰ ἰδῇ πόσοι ἐφθασαν μέχρι τῆς πυροβολαρχίας.

— Σαράντα, Μεγαλειότατε, εἶπεν ἐπιστρέφων ὁ ὑπασιπστὴς.

— Σαράντα παράσημα τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς αὐρίον, δέταξεν ὁ Ναπολέων τὸν ἐπιτελάρχην του.

Τὴν ἐπομένην παρετάχθη ὀλόκληρον τὸ σύνταγμα γύρω ἀπὸ τοὺς σαράντα γενναίους καὶ ἀποδομένους τῶν τιμῶν, ἀπενεμήθη εἰς αὐτοὺς τὸ παράσημον.

Ἡ τελετὴ τελείωνεν ὁπότε ἠκούσθη μίᾳ φωνῇ:

— Κι' ἐγὼ, ἐγὼ δὲν ἔχω λοιπὸν τίποτε;

Ὁ στρατηγὸς ὁ ἀπονέμων τὰ παράσημα γύρισε καὶ εἶδε μπροστά του τὸν μικροῦλιν Μπιλμποκέ, μετὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ μετὰ ὕφος παραπονετικὸ καὶ κλαψιάρικο.

— Ἐσύ; Τί ζητεῖς ἐσύ;

— Στρατηγέ μου, ἦμουν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐφοδόν, ἀπαντᾷ ὀργισμένος ὁ μικροῦλης τυμπανιστῆς. Ἐγὼ κτυποῦσα τὸ τύμπανον καὶ ἐγὼ ἐφθάσα πρώτος.

— Τί θέλεις, παιδί μου, σ' ἐξεῖλασάν, εἶπειτα εἶσαι πολὺ μικρὸς ἀκόμη. Θὰ σοῦ δώσουν τὸ παράσημο δταν θὰ βγάλῃς γένεια. Πάρε ὁμως κάτι γιὰ νὰ παρηγορηθῇς.

Καὶ τοῦ ἔδωσαν ἕνα ναπολεόνι. Ὁ μικρὸς σκέφθηκε στὴν ἀρχὴ νὰ μὴ τὸ δεχθῇ. Ἐπειτα ὁμως τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν τσέπην του καὶ ἀπεμακρύνθη σφύριζων, ἐνῶ οἱ συστρατιῶταί του, ποῦ τὸν κοροῦδεναν,

ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ τὸν ζητωκραυγάσουν, καὶ λέγων πρὸς τὸν στρατηγόν:

— Καλὰ, δώστέ μου τὸ καὶ αὐτὸ, θὰ μοῦ χρειασθῇ γιὰ ἄλλη φορά. Ὅλιγον χρόνον κατόπιν οἱ Γάλλοι εἰσήρχοντο νικηταί εἰς τὸ Σμόλεσκ.

Μίαν ἡμέραν ὁ μικρὸς Μπιλμποκέ, ἔχων πάντοτε τὸ ναπολεόνι εἰς τὴν τσέπην του γύριζε τὴν ἀγοράν, δταν βλέπῃ μπροστά του ἕνα Ἑβραῖον μετὰ μεγάλην καὶ μακρὰν γενειάδα.

— Τί θέλει τὸ μικρὸ κύριος, τοῦ λέγει εἰς παραφθαρμένην γαλλικὴν.

— Τὰ γένεια σου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς.

— Κωρατεύετε;

— Θέλω τὰ γένεια σου, σοῦ λέγω. Καὶ ἔφερε τὸ χέρι εἰς τὴν λαβὴν τοῦ σπαθιοῦ. Θὰ σοῦ τὰ πληρώσω, θὰ σοῦ δώσω ἕνα ναπολεόνι καὶ θὰ μοῦ δώσης τὰ ρέστα!

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ χρήματος, ὁ Ἑβραῖος ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ. Ὁ Μπιλμποκέ πῆρε τὴν γενειάδα καὶ τὴν ἔκρυψεν εἰς τὸ σακκιδίον του, ἀφοῦ τὴν ἔρραφεν ἐπάνω εἰς ἕνα κομματί δέρματος ἀπὸ παλαιὸν τύμπανον.

Πέρασεν ἀπὸ τότε πολὺς καιρὸς. Ὁ στρατὸς τοῦ Αὐτοκράτορος ἐφθασε μέχρι τῆς Μόσχας νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος. Ἀλλὰ ἐκεῖ ἐπῆλθον φρικῶδεις καταστροφαι καὶ δυστυχίαι. Μίαν ἡμέραν περνοῦσαν ἕνα ποταμόν, τοῦ ὁποῖου ἐπεχειρήσαν νὰ ἀνατινάξουν τὴν γέφυραν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν προέλασιν τοῦ καταδιώκοντος ἐχθροῦ. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον δὲν ἐπέτυχεν.

Ἡ σωτηρία τοῦ στρατοῦ ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν καταστροφὴν μιᾶς δοκοῦ. Ἀπεστάλησαν μερικοὶ σκαπανεῖς, ἀλλ' εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην εἶχε φθάσει ἤδη ὁ ἐχθρὸς καὶ τοὺς ἠνάγκασε μετὰ πικρὸν πῦρ νὰ ἀποσυρθοῦν. Ἡ στιγμὴ ἦτο πολὺ κρίσιμος.

Ἐξαφνα θεᾶται ἕνας στρατιώτης νὰ ρίπτεται εἰς τὸν ποταμόν μ' ἕνα πέλεκυν εἰς τὸν ὄμιον. Βυθίζεται καὶ μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων. Ἀπὸ τὴν γενειάδα του ποῦ ἐπέπλεεν ἐσχημάτισαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάποιος σκαπανεὺς ἀπεράσισε νὰ θυσιασθῇ χάριν τῆς σωτηρίας ὀλοκλήρου τοῦ στρατεύματος. Χάλασα ἐχθρικών σφαιρῶν συνετάραξε τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ. Ὁ στρατιώτης ἐπὶ τέλος φθάνει εἰς τὴν βράσιν τῆς δοκοῦ. Μετὰ ἐπινημιμμένα κτυπήματα κατορθώνει νὰ τὴν κατακορημνίσῃ καὶ μαζί μετὰ αὐτὴν καὶ ὀλόκληρον τὸ ἐναπομένον κομματί τῆς γεφύρας. Τὸ ὕδωρ συνταράσσεται καὶ ὁ σκαπανεὺς χάνεται ὑπ' αὐτό.

Ἐξαφνα ὁμως τὸν βλέπουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ συντρίμματα νὰ διευθύνεται πρὸς τὴν ὄχθην. Ὅλοι τρέχουν γεμάτοι ἀπὸ θαυμασμόν καὶ τοῦ τείνουν κομματια ζύλων διὰ νὰ σωθῇ. Τέλος ὁ σκαπανεὺς ἐξέρχεται σῶος καὶ ἀβλαβῆς καὶ πρὸ τῆς γενικῆς ἐκπλήξεως ἐμφανίζεται ὁ Μπιλμποκέ, φέρον μακρὰν μαύρην γενειάδα.

— Τί εἶναι αὐτὸ, ἀνέκραξεν ὁ στρατηγός, καὶ γιὰτί ἡ μεταμφίεσις αὕτη;

— Εἶμαι ἐγὼ, λέγει ὁ τυμπανιστῆς, ὁ Μπιλμποκέ, ποῦ τοῦ εἶπατε ὅτι θὰ τοῦ δώσετε παράσημον δταν θὰ βγάλῃ γένεια... Νὰ τώρα ποῦ ἔχω μίαν γενειάδα θαυμασιάν. Ναί, ναί οὐδένος ἐφείσθη. Τὴν ἔχω χάρις εἰς τὰ χρήματά σας.

Ὁ στρατηγὸς ἐμπρὸς εἰς τὴν εὐτολίμιαν καὶ τὴν ἐξυπνάδα αὐτὴν ἔλαβε τὸ χέρι τοῦ μικροῦ παραγωνισμένου, σὰν νὰ ἦτο ἄνδρας μεγάλος, καὶ τοῦ ἐκάρφωσεν εἰς τὸ στήθος τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος, ποῦ ἔφερεν αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὸ στήθος.

[Μετάρρασις]

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Στανύ. — Ἀπὸ αὐτὴ τὴν στιγμῇ;

Ζασσέν. — Δὲν ὑπάρχει πολὺς καιρὸς διαθέσιμος γιὰ νὰ τὸν σκορπᾷ κανεῖς. Εἶσαι εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην ἀκριβῶς, ποῦ ὁ νέος ἐκπνέει καὶ γεννᾶται ὁ ἄνδρας. Ἄς ἀρχίσουμε λοιπὸν τὴν ἐκπαίδευσιν μαζί μετὰ τὴν γέννησίν σου. (Τὸν προσκαλεῖ νὰ καθίσῃ πλάι του). Εἰς τὸ ζήτημα τῆς καρδιάς, τοῦ αἰσθήματος, κατάλαβες, δὲν μοῦ λές ποῦ βρισκεσαι;

Στανύ. — (Μετὰ ὕφος εὐθυμίας). Τίποτε τὸ σοβαρό. Μερτικὰ φλέρει μικροῦτσικα καὶ ἀθῶα χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα.

Ζασσέν. — Καλὰ. Τώρα, πές μου, ἀπὸ... φυσιολογικῆς ἀπόψεως;

Στανύ. — Κάτι ἡδύτητες ἀγορασμένες τοῖς μετρητοῖς.

Ζασσέν. — Λαμπρά, λαμπρά. Ὑπάρχει καθὼς βλέπω, θαυμάσιον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν. Τώρα λίγη ψυχολογία. Ἐπιθυμεῖς τὴν γυναῖκα; Στάσου μὴ δυσανασχετεῖς, νεαρέ. Δὲν πρόκειται γιὰ τὸ φραϊὸ ζῶο, ποῦ δὲν ἔχει μέσα του ψυχὴ καὶ καρδιά ἀλλὰ γιὰ τὸ πλάσμα ποῦ πρέπει νὰ κατακτηθῇ, τὸ ἐξαιρετικόν ἐν, τὸ πολυσύνθετο, τὸ ἐλκύνον σὰν μαγνήτης, ἀντίπαλον διαρκῶς, σύμφωνον μόνον διὰ τὴν σύλληψιν ἐνὸς ἰδεώδους ἢ διὰ τὸν κορεσμόν ἐνὸς πάθους, γιὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ ποῦ λατρεύεται σήμερον, ποῦ ἐγκαταλείπεται αὐρίον, καὶ εἶνε πλασμένο γιὰ ἄλλα αὐτὰ καὶ τὰ ἀξίζει, ποῦ μᾶς δισκίει ἢ μᾶς εἶνε ὑποτακτικὸν μετὰ ὄλην τὴν δύναμιν καὶ τὴν χαμηλότητα τοῦ γένους του. Αὐτὴ τὴν γυναῖκα, τὴν ἐπιθυμεῖς;...

Στανύ. — Μετὰ ὄλην τὸν ἐνθουσιασμό τοῦ ὄνειρου μου.

Ζασσέν. — Περίεργο. (Ξαπλωμένος) Πάρε ἕνα σιγαρέττο... ἂν... ἂν αὐτὸ δίδῃ κάποιαν ἐλαφρότητα στὶς ἰδέες. Πιστεύω νὰ σχηματίσῃς τὴν ἰδέαν ὅτι ἐδῶ πέρα δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ δάσκαλος καὶ ἐσύ ὁ μαθητῆς. Εἶμαστε καὶ μιᾶς σὰν φίλοι. Ἐγὼ θάμαι ὁ πῶς ἡλικιωμένος, αὐτὸ εἶνε ὄλο. Γιὰ νὰ δοῦμε, τί φρονεῖς γιὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τοῦ εἶδους, γι' αὐτὴν ἐναντίον τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπιτεθῶμεν;

Στανύ. — Πιστεύω πῶς εἶναι πολὺ διαφορετικὴ τῶν ἡθῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῆς περασμένης ἐποχῆς καὶ κατ'ἀλλήλους γιὰ τὴν ἐποχὴν μας.

Ζασσέν. — Ναί, ἡ γυναῖκα εἶναι ἕνα πλάσμα σὰ μυστηριώδες ποῦ μεταφράζεται καὶ πλάθεται σύμφωνα μετὰ τὰς περιστάσεις. Ἡ σημερινὴ ἔχει πάρε τὸ ὕφος τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν τῆς τοῦ παρελθόντος. Αἱ γυναῖκες κρατοῦν πῶς βαθεῖα ἀπὸ μᾶς τὰς βάσεις τῆς ἀνθρωπότητος — πρᾶγμα, ἐξ ἄλλου, πολὺ λογικόν ἀφοῦ τὴν διακονοῦσιν — καὶ πρὸ πάντων διότι, ἀρχισαν ἀπὸ κάποιαν Εἰδαν καὶ μένουν πάντοτε Εἰδές ὄλες.

Στανύ. — Πρᾶγμα ποῦ θέλει νὰ εἰπῇ, δηλαδῆ, ὅτι γιὰ νὰ τῆς ἀποκτήσῃ κανεῖς πρέπει λιγάκι, σὲ διάφορους τόνους, νὰ παῖξῃ τὸν ρόλο τοῦ φειδισοῦ;

Ζασσέν. — Μπράβο αὐτὸ. Πάντοτε θὰ ὑπάρχῃ ἕνα φεῖδι καὶ μίᾳ γυναῖκα, σύμβολα καὶ τὰ δύο τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ ἀπυροειμένου καρποῦ. Τώρα ἂς ἰδοῦμε μερικὰ ἀξιώματα. Ἐκείνο ποῦ ὁ πατέρας σου ἠθέλε καὶ ἐκείνο ποῦ θέλω καὶ ἐγὼ ἐπίσης εἶνε νὰ

γνωρίσῃς τὴν γυναῖκα. Ἀλλὰ πρόσεξε δὲν πρόκειται γιὰ μίᾳ συνθετικῇ μονάδα, ἢ ὁποία συγκεντρώνει ὄλες τῆς ἀτομικότητος.

Στανύ. — Φυσικά. Δὲν μπορεῖ κανεῖς νὰ εἰπῇ, ἐπειδὴ γνῶρισε μίᾳ γυναῖκα, ὅτι ταῖς γνωρίζει ὄλες.

Ζασσέν. — Ἄ, μπᾶ, ὄχι μικροῦλη μου. Θὰ ἦτο πῶς σωστὸ νὰ εἴλεγες: Ἐκείνος ποῦ γνωρίζει ὄλες δὲν εἶνε βέβαιος ὅτι γνωρίζει μίᾳ. Μόνον, ἀκολουθῶν τὴν πειραματικὴν μέθοδον, μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον τὴν ἀλήθειαν.

Στανύ. — Τὴν μέθοδον τῆς φυσικῆς ἱστορίας, παραδειγματος χάριν, ποῦ καθορίζει τὰ γένη!

Ζασσέν. — Ἀκριβῶς. Ἡ ἱστορία ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει τώρα εἶνε φυσικὴ καὶ αὕτη. Καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ χωρίσωμεν τὰ πράγματα εἰς τάξεις. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἠθέλα νὰ καταλήξω καὶ ἐγὼ. Ἀλλὰ βλέπω πῶς βιάζεσαι πολὺ καὶ μετὰ μαντεύης. Αὐτὸ εἶνε τέλειο! Θὰ εἶσαι ἕνας ἐξαιρετὸς μαθητῆς!

Στανύ. — (μειδιῶν). Λοιπὸν πόσες τάξεις ἔχουμε;

Ζασσέν. — Περίεργο! Μία σύγκρισιν κατὰ πρῶτον. Ἐθερῖς μίᾳ φράσι συνειθισμένη αὕτη τὴν ἐποχὴ. «Τοῦτ' ἐλὰ λύρα;» τὴν χρησιμοποιοῦν γιὰ ἕνα ἄτομον ἢ ἕνα πρᾶγμα δταν θέλουν νὰ ποῦν ὅτι τὸ ἄτομον ἢ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ κατέχει ὄλα τὰ προτερήματα, δηλαδῆ ὄλες τὰς κόρδας τῆς λύρας. Ἡ φράσις αὕτη λέγεται πολὺ γιὰ τὰς γυναῖκας τὰς σημερινάς, — διότι αὐτὸς εἶνε ὁ εἰδικὸς χαρακτήρ των — ἐπειδὴ εἶνε πάρα πολὺ εὐαίσθητες εἰς ὄλα, ἱκανῶς νὰ κάμουν τρομακτικὰς κακοφωνίας ἢ ὑπέροχες ἁρμονίας. Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔχεις ἐκπαιδευθῇ τελείως πρέπει νὰ κατέχῃς ἐξ ὀλοκλήρου τὴν γυναικεῖαν λύρα.

Στανύ. — Καὶ τὴν λύραν μετὰ τὰς ἑπτὰ κόρδας;

Ζασσέν. — Ναί βέβαια. Ἐπτὰ μαθήματα κυρίως θὰ κάμωμεν, ἑπτὰ μαθήματα πρακτικά! Δηλαδῆ, διὰ νὰ εἶμεθα ἐξηγητῆται, ἐσὺ τὴν πρᾶξιν καὶ ἐγὼ τὴν θεωρίαν!... Εἶνε τὰ εἶδη, ποῦ εἶνε δυνατόν νὰ περιλάβουν ὄλα τὰ ἄλλα εἶδη. Σοῦ λέγω τοὺς ἀριθμούς, μετὰ τὴν σειράν ποῦ πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν. Πρῶτον ἡ Ἐρωτόληπις.

Στανύ. — Γιατί αὕτη πρώτη;

Ζασσέν. — Γιατί εἶνε ἡ εὐκολότερη, μικρὴ μου, καὶ ἀπὸ τὰ εὐκολότερα μαθήματα ἀρχίζουν πάντοτε.

Στανύ. — Εἶνε καὶ ἡ πῶς εὐχάριστη, νὰ ἰδοῦμε:

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑἶΝΕ

Τὸ Χαριτωμένο Μᾶν
ποῦ ἀνθίζον τὰ κλαδιά
ἀνθισε καὶ ἡ ἀγάπη
'στὴν δική μου τὴν καρδιά.

Τὸ χαριτωμένο Μᾶν
ποῦ λαλοῦνε τὰ πουλιὰ
μίλησα κι' ἐγὼ γι' ἀγάπη
'στὴν χρυσή μου κοπελιά.

Μετάρρασις Α. Β.

* ΘΕΑΤΡΑ - ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ *

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γιάννης Βλαχογιάννης, συγγραφέας του «Πετινού».

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ. — Τό θεατρικόν γεγονός της ληξάσης εβδομάδος εινε ή ταυτόχρονος αναβίβασις εις τὰ θέατρα Κυβέλης και Κοτοπούλη της «Μονμάρτης» του Πιέρ Φρονταί, έργου τού οποίου τόσον κρότον έκαμε προ τινος διαν έπαίχθη εις τὸ Παρίσι. Καί επανελήφθη και πάλιν ότι γίνεται τακτικά χρόνια τώρα με τούς δύο θιάσους διά τὰ ξένα έργα. Μετάφρασις, σκηνοθέτησις, μελέτες, πρόβες και αναβίβασις εντός μιᾶς και μόνης ημετέρας. Τά αποτελέσματα τού συναγωνισμού αὐτοῦ εφάνησαν τὸ πρῶτο βράδυ εις ἀμφότερα τὰ θέατρα. Παρανόησις τῶν ρόλων, ἀμελετησία, σκηνογραφίαι και σκηνοθεσία οικτραί. Αἱ παραστάσεις εξακολουθοῦν ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ διορθοῦνται αἱ ἐλλείψεις επιφέρονται αἱ ἀπαραίτητοι συμπληρώσεις και μελετῶνται οἱ ρόλοι. Τό ἔργον τού Φρονταί εινε νεώτατον εξαχθέν ἀπό τὸ ἠμιώνυμον του μυθιστόρημα. Η ὑπόθεσις πλέκεται γύρω ἀπό μία κοκόττα τὴν Μαρη Κλαίρ της Μονμάρτης, τὴν οποίαν ἀγαπᾷ ένας μουσικός ὁ Μαρσεάλ και τὴν πείθη νὰ εγκαταλείψη τὸν βόρβορον μέσα εις τὸν ὅποιον κυλιέται και νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἡ Μαρη Κλαίρ τὸν ἀκολουθεῖ διότι τὸν ἀγαπᾷ ἀλλὰ κατὴ τὴν τραβᾷ πρὸς τὸ παλαιὸν της ἐπάγγελμα πρὸς τὴν Μονμάρτην πρὸς τὸ Μουλὲν Ρουζ. Καί επανέρχεται και πάλιν διά νὰ ξαναεπιθυμῆσῃ τὸν Μαρσεάλ και νὰ ξαναγυρίσῃ πάλιν μαζί του. Ἀλλὰ και ἡ νέα ἐπάνοδος δὲν διαρκεῖ πολὺ διότι ἡ Μαρη ἔλκεται πρὸς τὴν Μονμάρτην σὰν πεταλούδιτσα ἀπό τὸ φῶς και ἐπιστρέφει και δευτέραν φοράν, αὐτὴν γιὰ πάντα πιά. Τό παίξιμο ὄχι ὅπως ἔπρεπε. Ὅστε εις τὸν ἕνα οὔτε εις τὸν ἄλλον θιάσον ἐδόθη ὁ καιρός νὰ ἐμβαθύνῃ εις τὸ πνεῦμα τού συγγραφέως και νὰ ἐνοήσῃ τούς ρόλους πῶς ἔπρεπε νὰ διαπλασθοῦν. Καί ὅσοι ἐδιάβασαν τὸ μυθιστόρημα και ἔπειτα εἶδαν τὸ ἔργον εις τὸν Κινηματογράφον με πρωταγωνιστὴν τὸν ἴδιον τὸν συγγραφέα εἶδον και εις τούς δύο θιάσους μιᾶ «Μονμάρτη» ἐντελῶς ἀλλοιωτικὴν και ξένη. Ἡ κ. Κυβέλη ὡς Μαρη Κλαίρ ἐξάρσεσθ ὀλίγων λεπτομερειῶν ἔπεισε πολὺ καλά ἐνῶ ἡ Δε Κοτοπούλη εἶχε μόνον σημεῖα τινὰ δυνατὰ εις τὰ ὅποια ἐνεφανίζετο ὅλη ἡ ὑπέροχος τέχνη της. Ὁ κ. Γαβριηλίδης ὡς Μαρσεάλ ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχε καταλάβῃ τὸν ρόλον του καλά, ἐνῶ ὁ κ. Μυράτ εις τὸν αὐτὸν ρόλον εις πολλὰ σημεῖα ἦτο ἐντελῶς μονότονος. Τὸν ρόλον τού καλλιτέχνου Ταβερνιέ κανεῖς δὲν μπόρεσε νὰ τὸν ἀποδόσῃ πιστὰ ὅπως και τῆς Σουζάνας.

Αἱ μεταφράσεις ἐλεειναί. Ἄλλως τε τί μποροῦσε νὰ γείνη μέσα σὲ μιὰ νύκτα; Τά σκηνικά και ἡ διακόσμησις πενιχρότατα τὴν πρώτην ἑσπέραν συνεληρωθήσαν κατόπιν. Εἰς τῆς Κυβέλης τὰ σκηνικά τῆς τετάρτης πράξεως μόνον με τὸν Κόκκινον Μύλον ἀρκετὰ καλά. Ἡ Κοτοπούλη παρουσίασε τὸ πλεονέκτημα τού ἠπάλετου τῶν Μπαρκουλιέρος εις τὴν α' και τὴν δ' πράξιν. Ἀντιθέτως αἱ τουαλέτται τῆς Κυβέλης πλουσιώταται, ὅπως και τῆς Κοτοπούλη.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ὁ κ. Σακελλαριδης γράφει, γράφει ὀπερέττες, ἐν συνεργασίᾳ με τὸν κ. Λάσκαρη. — Προαναγγέλλη ἤδη ἡ «Πρόθυμη Χήρα», τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ, ὡς λέγεται, θ' ἀφήσῃ ἐποχὴν. — Ἐκ τούτων ἡ «Πρόθυμη Χήρα» θὰ δοθῇ εις τὸ θέατρον Παπαϊωάννου, τὸ ὅποιον ἀρχίζει τὴν 14 Μαΐου.

— Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Λάσκαρης ἐργάζεται μετὰ τού κ. Πάπ δια τὴν συγγραφὴν μιᾶς κωμωδίας, ἡ ὁποία θὰ παιχθῇ εις τὸ θέατρον Φύροτ.

— Ἐφέτος και ἡ Κηφισιά θὰ ἀποκτήσῃ τὸ θεατρικὸν της, τὸ ὅποιον ἀνεγείρεται ἤδη εις τὸ ξενοδοχεῖον Μελά.

— Εἰς τὸ θεατρικὸν αὐτὸ θὰ παίξουν κατὰ σειρὰν και ἐκ διαλειμμάτων, ὅλοι οἱ θιάσοι τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἐναρξιν θὰ κάμῃ ἡ κ. Κυβέλη.

— Ἐφέτος ἐσημειώθησαν ἐπίσης ἀθρόαι ἀνοδοι εις τὴν σκηνὴν δεσποινίδων τού καλοῦ κόσμου με μόρφωσιν, προσόντα και ἀγάπην πρὸς τὴν σκηνὴν.

— Ἀνηγγέλλη ἤδη ὅτι ἡ Δεσποινὴ Ντόρα Βάλβη, ἡ διακρίθεισα τὸν χειμῶνα εις σειρὰν ἐρασιτεχνικῶν παραστάσεων, προσελήφθη εις τὸν θιάσον τῆς Κυβέλης.

— Ἄλλαι δύο δεσποινίδες, ἡ δεσποινὴς Φιλιππίδου εις τῆς Κοτοπούλη και μία ἄλλη, ἡς τὸ ὄνομα τηρεῖται μυστικόν, εις τὸ «Κεντρικόν».

— Ἀντιθέτως ὁμως πρὸς τὴν παρατηρουμένην ἀθρόαν ἀνοδὸν τῶν δεσποινίδων παρατηρεῖται ἀποχὴ τρόπον τινὰ τῶν ἀνδρῶν ἀνεξήγητος.

— Τὴν περασμένην Τετάρτην ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τού «Κεντρικοῦ», τὴν Πέμπτην δὲ ἤρχισαν αἱ παραστάσεις με τὸν «Οἰδίποδα».

— Τὴν Παρασκευὴν ἀνεβίβασθη ὁ «Παπαγάλλος τού 1915».

— Ὁ Μουσικός Θιάσος ἤρχισε τὰς παραστάσεις του εις τὸ «Πανελλήνιον» με τὰ «Παρατήγματα» τού κ. Σακελλαριδῆ.

— Ὁ θιάσος περὶ τὰ τέλη Μαΐου κατέχεται εις τὸ θέατρον Φαλήρου, ὅπου θὰ δώσῃ νέαν βιεννέζικην ὀπερέτταν.

ΤΑ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Αὐτὸ τὸ ὄραιον θέατρον με τὸν πολυτελεῖ διάκοσμον ἀποδεικνύεται ἀκατάλληλον διά τὸ καλοκαίρι. Χρειαζεται φακρικὴ ἀντοχὴ διά νὰ παρακολουθήσῃ κανεῖς τὸ τραγοῦδι τού τενοῦρον «Συμμετοχὴ ἕνός ἑαυτοῦ» ἰδρῶν δια νὰ βγάλλῃ τὸ λά, οἱ ἀκροαταὶ κολυμποῦν κυριολεκτικῶς εις τὸν ἰδρῶτα δια νὰ τὸν ἀκούσουν. Καί ἀκόμη δὲν ἔπιασαν οἱ ζέστες τού Ἰουνίου! Νομίζομεν ὅτι ἡ διεύθυνσις τού Μελοδράματος δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποτανθῇ τόσον μακρὰ, εις τὴν πατρίδα τῆς Κάρομεν, δια νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὴν κοντράλτο του, ἡ ὁποία ειναι πολὺ κατωτέρα ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μᾶς. Ἀλλὰ κ' ἡ ξενομανία μᾶς; Συγγνώμην τὸ ξεχάσαμε.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ κ. Πηλεΐδης ἐργάζεται διά τὴν ἀποπεράτωσιν μιᾶς εἰκόδος τού Στρατηλάτου.

— Γεγονὸς μουσικῶν πρώτης τάξεως ἀγγέλλει τὸ Ὑδριον Ἀθηνῶν.

— Καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περιόδον θὰ μᾶς δώσῃ δύο ἀπὸ τὰς ἀληθινοτάτους ἐκείνας συναυλίας τῆς ὀρχήστρας του εις τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

— Ἡ πρώτη θὰ δοθῇ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τού Μαΐου, θὰ περιλάβῃ δὲ συνθέσεις τού Μπετόβεν, τού Βάγνερ, τού Γκλαζουνοφ, τού Σγαμπάτι και ἄλλων.

— Εἰς τὸ Ζάππειον ἀνοίξε τὴν περασμένην Κυριακὴν ἐκθεσις τῶν Ἑλλήνων Ζωγράφων και Γλυπτῶν, εις τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος περὶ τούς 30 καλλιτέχναι.

— Μεταξὺ αὐτῶν ειναι και πολλοὶ ἐρασιτέχναι.

— Εἰς τὸν Παρασόν τὴν Τετάρτην ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Σταματιάδης ἔκαμε διάλεξιν περὶ τῆς «Φιλοσοφίας τῶν Τούρκων» μετὰ ἀνεκδότων ἱστορικῶν και δικαστικῶν.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης επαναλαμβάνεται κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ἡ συναυλία Ἀνεμογιάννη εις τὸ Δημοτικόν.

Τὰ Ὀφθαλμικὰ νοσήματα Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ ἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου Σπῆλιου Ι. Χαρχαμῆ Τ. ὑψηλοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κλπ. ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάζοντος κλπ. Ἀθήναι. 20 ὁδὸς Πειραιῶς. Τηλέφωνον 654.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ»

Ἡ «Εικονογραφημένη» ἔχουσα πάντοτε ὡς σημαίαν εις τὴν ἐν γένει σταδιοδρομίαν της τὴν «Καινοτομίαν» και θέλουσα μαζί με τὴν δροσιὰν και τὴν τέχνην ποῦ θὰ προσφέρει εις τούς ἀναγνώστας της κάθε ἐβδομάδα με τὴν διαρκῶς νέαν και ἀπαρτριστὴν ἐμφανίσι τῆς νὰ σημειώσῃ και ἕνα νέον σταθμὸν ἀπεράσισε προβαίνουσα εις μίαν μεγάλην θυσίαν νὰ δωρήσῃ εις τούς ἀναγνώστας της ἕνα δῶρον, τὸ ὅποιον θὰ πάρῃ ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἐνοήσῃ ἡ τύχη, ἀλλὰ και ποῦ θὰ μείνῃ ἡ διαρκὴς ἀνάμνησις.

ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ «PEUGEOT» 4500 ΔΡΑΧΜΩΝ Τὸ δῶρον αὐτὸ τῆς «Εικονογραφημένης» ειναι ἐν αὐτοκίνητον τῆς φημισμένης μάρκας «Peugeot» ἀξίας πραγματικῆς: 4500 δρ. καινούργιος και πολυτελέστατον. Τὸ αὐτοκίνητον αὐτὸ κάθε ἀναγνώστης μᾶς μπορεῖ νὰ τὸ ἴδῃ εις τὸ γραφεῖς αὐτοκινήτων τού κ. Π. Βλασοπούλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 26, ὅστις και μᾶς ἀπηύθυνε τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν: Φίλε κύριε Δ. Βρατσάνε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γέρω εις γνῶσιν ἡμῶν, δι ἔλαβον τὴν ἀπὸ 20 τρ. φιλικὴν σας, ἐξ ἧς ἀπέστειρα ἐπιστολὴν εις ὄνομά μου ἐκ δρ. 4500, ἰσότιμον μιᾶς voiturette Peugeot διὰ δύο άτομα μηχανῆς 8 ἔλπον ἐκ 4 κυλίνδρων, τὴν ὁποίαν ἔχω εις τὴν διαθέσιν σας.

Π. Βλασοπούλου Διευθυντῆς τού Γραφεῖς αὐτοκινήτων

ΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Κάθε ἀναγνώστης τῆς «Εικονογραφημένης» ἔχει δικαίωμα νὰ διαγωνισθῇ διά τὴν ἀπόκτησιν τού πρωτοφανοῦς αὐτοῦ δώρου. Νὰ διαγωνισθῇ ειναι ἡ φράσις διότι εις τὴν πραγματικότητά δὲν θὰ κάμῃ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀποκόπη καθ' ἐβδομάδα και νὰ ἀποστέλλῃ εις τὴν «Διεύθυνσιν» τῆς «Εικονογραφημένης» ὁδὸς Λέκκα ἀρ. 21^α τὸ εἰδικόν δελτίον συμμετοχῆς τὸ εὐρισκόμενον εις κάθε φύλλον τῆς «Εικονογραφημένης» μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκδόσεως ἢτοι μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 52 δελτίων.

Τὸ δελτίον θὰ ἀποστέλλεται ἐντὸς ἰδιαίτερον φακέλλου φέροντος μόνον τὴν ἐπιγραφὴν «Συμμετοχὴ εἰς τὰ Μεγάλα Δῶρα». Ἐντὸς τού φακέλλου θὰ ὑπάρχῃ μετ' ἐκάστου «δελτίου συμμετοχῆς» και ἐν ἐπισκεπτήριον τού ἀποστέλλοντος ἡ τὸ ὄνομα και ἡ διεύθυνσις του. Ἐκαστον δελτίον πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραίτητως και με ἕνα δεκάλεπτον ἀσφραγιστον γραμματόσημον ἐσωτερικῶν διὰ τούς ἀποστέλλοντας ἐκ τού ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ διὰ τούς ἐκ τού ἐξωτερικοῦ τοιούτους.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς μηνιαίας «Εικονογραφημένης» δὲν δύνανται νὰ συμμετάσχουν τού διαγωνισμού.

Ἐκαστος ἀναγνώστης τῆς «Εικονογραφημένης» δύναται νὰ ἀποστέλλῃ περισσότερα τού ἐνός δελτία συνοδευόμενα ὑπὸ ἰσαριθμῶν δεκαλέπτων γραμματοσήμων, τὰ ὁποία θὰ τού δώσουν τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχῃ τόσας φορές εις τὴν κληρωτῖδα, ὅσοι και οἱ ἀριθμοὶ τῶν δελτίων.

Εἰς τὸ τέλος τού ἔτους μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 52 δελτίων θὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ γνωστῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν κοινωνίαν προσώπων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιευθοῦν ἐν καιρῷ. Ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς θὰ γίνῃ ἔξαγωγή ἐκ τῆς κληρωτῖδος εἰς ἕν ἢ εἰς δύο ὅσοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν συμμετεχόντων, εἰς, ὅστις και θὰ κερδίσῃ τὸ αὐτοκίνητον.

Οἱ συμμετέχοντες διὰ περισσοτέρων τῆς μιᾶς σειρᾶς δελτίων θὰ ἔχουν ἐν τῇ κληρωτῖδι τόσους ἀριθμούς ὅσα και αἱ σειραί, και συνεπῶς και πλειοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἐβδομαδιαίας «Εικονογραφημένης» ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ δῶρά μᾶς, χωρὶς νὰ ἀποστέλλουν δελτία και γραμματόσημα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΪΟΥ 1916 — ΑΡΙΘ. 2

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Μίμην Ὀλυμπίου. Χαλκίδα. — Ἄνασθε νὰ στέλλετε ἀνταποκρίσεις αἱ ὁποιαὶ ἀναλόγως τού ἐνδιαφέροντος θὰ δημοσιεύονται, προσπαθῆσατε δὲ νὰ εἶναι ὁσον τὸ δυνατόν βραχέαι.

Ν. Δρακουλίδην. Ἀθήναι. — Ἐπειδὴ ὑπάρχουν πρὸς τὸ παρὸν πολλὰ σντήματα τὸ διήγημά σας θὰ δημοσιευθῇ με τὴν σειρὰν του. Διὰ τὴν ἀφιέρωσιν εὐχαριστοῦμεν.

Γερ. Γαϊτάνον. Ἐνταῦθα. — Ἄνασθε νὰ τὰ ἀποστείλετε ὅπως λέγετε.

Ἡ «Εικονογραφημένη» εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας τούς σπεύσαντας δι' ἐπιστολῶν νὰ συγχαρῶσιν αὐτὴν ἐπὶ τῇ νέᾳ ἐμφανίσει τῆς.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλήφθησαν εις τὰ γραφεῖά μᾶς μετὰ τὴν 26 Ἀπριλίου θὰ ἀπαντήσωμεν εις τὸ προσεχές.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ γνωστός ποιητὴς κ. Γιάγκος Ἀργυροπούλος ἐξέδωσε νέαν ποιητικὴν συλλογὴν τούς «Ρυθμούς». Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκτύπωσις και τὸ ὄραιον περιεχόμενον καθιστοῦν τὴν ἐκδοσιν ταύτην πρῶτης τάξεως στολίδι διὰ κάθε βιβλιοθήκη.

Ὑπὸ τού κ. Ἄρ. Προβελγγίου ἐξεδόθη ἡ δευτέρα σειρὰ ποιημάτων, ἐκτυπωμένων ἐπὶ ἀρίστου γάρτου, περιλαμβανουσα τὴν Διπλὴ Ζωή—Τὰ Νησιά μᾶς—Νικητήρια.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι τέκνον τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐπολιτογραφῆθην σ' τού Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν και παντοῦ νόθετήθην. Ἄν με ἀντιστρέψῃς ὁμως στὰ ἐνδύματά σου μένω. Ἄν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς, μέτρον χρόνου ἀποβαίνομ.

ΚΥΒΟΣ

- Ο . . . = μέλος τού σώματος τῶν ζῶων
Δ . . = ὕγρον
. Μ . = πόλις τῆς Εὐρώπης
. . Σ = ἀρχαῖος θεός

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΪΟΥ 1916

Αἱ λύσεις δέον νὰ ἔχουν φθάσει εις τὰ γραφεῖα μᾶς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεταπροσέχους Τρίτης 10 Μαΐου. Ἐκαστος λύτης διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει δέον νὰ ἀποκόψῃ τὸ ἀνωθι δελτίον και νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὸ μετ' ἐνός δεκαλέπτου ἀσφραγιστον γραμματοσήμου. Λύσεις μὴ πληροῦσαι τὸν ὄρον τοῦτον δὲν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Βραβεῖα ὀρίσθησαν τρία διὰ κλήρου. Ὁ πρῶτος ἐξαχθεσόμενος λαχνὸς θὰ λάβῃ 1 ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Εικονογραφημένης» και τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκδόσεως και ἐν τετραδραχμῶν λαχείον τού Ἑθνικοῦ Στόλου. Ὁ δεύτερος μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Εικονογραφημένης» και ἐν ἑξακτολοπαιδικῶν ἡμερολογίων τού Βρετοῦ. Καί ὁ τρίτος μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς ἐβδομαδιαίας «Εικονογραφημένης» και ἐν ἑξακτολοπαιδικῶν ἡμερολογίων Βρετοῦ.

Ἐκείνη. — Λέγουν ὅτι τὸ μήκος τού βραχίονος ἐνός νέου ειναι ἴσον με τὴν περιφέρειαν τῆς μέσης μιᾶς κύρης. Τὸ δοκιμάζομεν;

Ἐκείνος. — (Ἀρελῶς). Νὰ πάρουμε ἕνα σπάγγο και νὰ μετρήσομεν!..

- Ἐχεις, ἀγαπητέ μου, νὰ μοῦ δώσῃς ἕνα τσιγάρο;
— Πῶς ὄχι. Εἶχες ὁμως παῖσι τὸ κάπνισμα, νομίζω.
— Ναι, βέβαια. Ἀλλὰ, ξέρεις, δὲν ἐθεώρησα σωστὸν νὰ τὸ κόψω και τόσον ἀποτόμως. Ἀπὸ χθὲς ἔπαυσα νὰ καπνίζω τὰ δικά μου τσιγάρα.

ΘΕΜ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 55

ΠΡΟΤΟΜΑΤΙΑ

Κρίνος
ὁ Διαμαρτυρούμενος

Μαργαρίτα
ἀποφιλίζομένη

Ἐματόμυλλον
τὸ
ὄξιθυμον

Καὶ
ἡ τσουινίδα

Πανσὲς
στερλιζέ